

Επίσημη Εφημερίδα

C 284

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

47ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

20 Νοεμβρίου 2004

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

I Ανακοινώσεις

Δικαστήριο

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

2004/C 284/01

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-275/02: Engin Ayaz κατά Land Baden-Württemberg («Σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Προσωπικό πεδίο εφαρμογής — Έννοια του “μέλους της οικογενείας” Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Προγονός ενός τέτοιου εργαζομένου») 1

2004/C 284/02

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 23ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-280/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, και παράρτημα II — Παράλειψη προσδιορισμού των ευαίσθητων περιοχών — Έννοια του «ευτροφισμού» — Παράλειψη εφαρμογής μιας αυστηρότερης επεξεργασίας των απορρίψεων στις ευαίσθητες περιοχές) 1

2004/C 284/03

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 23ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-297/02: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΓΤΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Δημόσια αποθεματοποίηση αλκοόλης — Ενίσχυση της παραγωγής ελαιολάδου — Οικονομικά έτη 1997, 1998 και 1999 — Απόφαση 2002/523/ΕΚ) 2

2004/C 284/04

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 23ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-414/02 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul κατά Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 202 — Γένεση της τελωνειακής οφειλής — Παράτυπη εισαγωγή στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας — Έννοια του οφειλέτη τέτοιας οφειλής — Επέκταση στον εργοδότη της υποχρεώσεως καταβολής της οφειλής εργαζομένου έχοντος διαπράξει παρατυπίες κατά την εκπλήρωση τελωνειακών υποχρεώσεων) 2

EL

2004/C 284/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 14ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-19/03 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Landgericht München I): Verbraucher-Zentrale Hamburg eV κατά O2 (Γερμανία) GmbH & Co. OHG (Οικονομική και νομισματική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1103/97 — Καθιέρωση του ευρώ — Μετατροπή των εθνικών νομισματικών μονάδων σε μονάδα ευρώ — Στρογγυλοποίηση, μετά τη μετατροπή, των χρηματικών ποσών που πρέπει να καταβληθούν ή να καταλογιστούν — Σύμβαση στον τομέα των τηλεπικοινωνιών — Έννοια των «χρηματικών ποσών που πρέπει να καταβληθούν ή να καταλογιστούν» — Χρέωση ανά λεπτό των τηλεφωνημάτων) 3
2004/C 284/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα), της 23ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-107/03 P: Procter & Gamble Company και Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Τριδιάστατο σχήμα ενός τεμαχίου σαπουνιού — Απόλυτος λόγος αρνήσεως της καταχωρίσεως — Διακριτικός χαρακτήρας) 3
2004/C 284/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα), της 23ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-150/03 P: Chantal Hectors κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι πολιτικών ομάδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Πρόσληψη — Απόρριψη υποψηφιότητας — Αιτιολογία — Υποχρέωση ειδικής αιτιολογήσεως) 4
2004/C 284/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα), της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-319/03 (αίτηση του tribunal administratif de Paris για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Serge Briheche κατά Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Éducation nationale και Ministre de la Justice («Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Άρθρο 141, παράγραφος 4, ΕΚ — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Προϋποθέσεις προσβάσεως στις δημόσιες θέσεις — Διατάξεις που παρέχουν μόνο στις χήρες που δεν συνήψαν νέο γάμο το ευεργέτημα της μη εφαρμογής των ορίων ηλικίας για την πρόσβαση σε τέτοιες θέσεις») 4
2004/C 284/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-359/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 90/270/ΕΟΚ — Προστασία των εργαζομένων — Εργασία σε εξοπλισμό με οθόνη οπτικής απεικόνισης — Ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο) 5
2004/C 284/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-417/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 2001/18/ΕΚ — Σκόπιμη ελευθέρωση γενετικών τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη) 5
2004/C 284/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-481/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 2001/12/ΕΚ και 2001/13/ΕΚ — Κοινοτικοί σιδηρόδρομοι — Ανάπτυξη — Συνθήκες ομοιόμορφης, δικαιής και άνευ διακρίσεων προσβάσεως στην υποδομή — Παροχή αδειών σε σιδηροδρομικές εταιρείες — Κοινό καθεστώς — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη) 6
2004/C 284/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-496/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/59/ΕΚ — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο) 6
2004/C 284/13	Υπόθεση C-357/04 P: Αίτηση αναιρέσεως του Antonio Andolfi, της 17ης Αυγούστου 2004, κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 27 Μαΐου 2004 το τέταρτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-379/02, Antonio Andolfi κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 6

2004/C 284/14	Υπόθεση C-363/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2004, στην υπόθεση ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε. κατά Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων υποστηριζομένου από 1) το Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων «Σ.Τ.Ε.Α.Τ.» και 2) ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ Α.Τ.Ε.	7
2004/C 284/15	Υπόθεση C-364/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2004, στην υπόθεση ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε. κατά Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων υποστηριζομένου από το Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων «Σ.Τ.Ε.Α.Τ.»	7
2004/C 284/16	Υπόθεση C-365/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2004, στην υπόθεση «ΘΟΛΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» — «ΘΟΛΟΣ ΑΕ» κατά Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων υποστηριζομένου από 1) το Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων «Σ.Τ.Ε.Α.Τ.» και 2) τη ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ — «ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΑΤΕ»	8
2004/C 284/17	Υπόθεση C-367/04 P: Αίτηση αναίρεσεως που υπέβαλαν στις 24 Αυγούστου 2004 (με τηλεομοιοτυπία της 20.8.2004) η Deutsche Post AG και η DHL Express (Italy) Srl (πρώην DHL International Srl) κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 27ης Μαΐου 2004 στην υπόθεση T-358/02, Deutsche Post AG και DHL International Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από την Ιταλική Δημοκρατία και την Poste Italiane SpA	8
2004/C 284/18	Υπόθεση C-388/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), με διάταξη της 24ης Αυγούστου 2004, στην υπόθεση The Queen κατόπιν αιτήσεως της South Western Fish Producers' Organisation Ltd κ.λπ. κατά Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs	9
2004/C 284/19	Υπόθεση C-403/04 P: Αίτηση αναίρεσεως της Sumitomo Metal Industries Ltd., που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004 κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2004, που εκδόθηκε επί των συνεκδικασθέντων υποθέσεων T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 μεταξύ των JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. και Sumitomo Metal Industries Ltd και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	9
2004/C 284/20	Υπόθεση C-405/04 P: Αίτηση αναίρεσεως της Nippon Steel Corp., που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004 κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2004, που εκδόθηκε επί των συνεκδικασθέντων υποθέσεων T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 μεταξύ των JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. και Sumitomo Metal Industries Ltd και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	10
2004/C 284/21	Υπόθεση C-406/04: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal de Travail de Bruxelles (17ο τμήμα), με απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση Gérard de Cuyper κατά Office National de l'emploi	11
2004/C 284/22	Υπόθεση C-415/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με διάταξη της 24ης Σεπτεμβρίου 2004 στην υπόθεση Staatssecretaris van Financiën κατά Stichting Kinderopvang Enschede	11
2004/C 284/23	Υπόθεση C-419/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το cour d'appel de Poitiers (Δεύτερο τμήμα αστικών υποθέσεων) με απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2004 στην υπόθεση Conseil général de la Vienne κατά Directeur général des douanes et droits indirects	11
2004/C 284/24	Υπόθεση C-420/04 P: Αίτηση αναίρεσεως του Γεωργίου Γκούβρα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-180/02 και T-113/03, Γ. Γκούβρας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004	12

2004/C 284/25	Υπόθεση C-422/04: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2004 στο πλαίσιο της διαφοράς ISIS Multimedia Net GmbH & Co. KG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	13
2004/C 284/26	Υπόθεση C-429/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004	13
2004/C 284/27	Διαγραφή της υποθέσεως C-362/03	13
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2004/C 284/28	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-156/94, Siderúrgica Aristrain Madrid SL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Συνθήκη EKAX — Ανταγωνισμός — Συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα — Καταλογισμός της συνιστώσας παράβαση συμπεριφοράς — Πρόστιμο — Αίτηση αναιρέσεως — Παραπομπή στο Πρωτοδικείο)	14
2004/C 284/29	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-274/01, Valmont Nederland BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατική ενίσχυση — Έννοια — Πλεονέκτημα — Τιμή πωλήσεως οικοπέδου — Χρηματοδότηση χώρου σταθμεύσεως)	14
2004/C 284/30	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 21ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-104/02, Société française de transports Gondrand Frères SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3319/94 — Έννοια της «ειδικής καταστάσεως» κατά το άρθρο 905 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 — Δασμός αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών μείγματος ουρίας και νιτρικού αμμωνίου σε υδατικά ή αμμωνιακά διαλύματα προελεύσεως Πολωνίας — Απ' ευθείας τιμολόγηση προς τον εισαγωγέα)	15
2004/C 284/31	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-290/02, Associazione Consorzi Tessili (Ascontex) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως — Κοινοτική πρωτοβουλία για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις — Οργάνωση εκθέσεων αγοραστών "IBEX" — Ακύρωση και απαίτηση αποδόσεως χρηματοδοτικής συνδρομής — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 — Άρθρο 24 — Προσφυγή ακυρώσεως»)	15
2004/C 284/32	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 21ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-325/02, Michel Soubies κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Εκ νέου τοποθέτηση υπαλλήλου βαθμού Α3 με την ιδιότητα του συμβούλου ad personam — Αναδιάρθρωση της γενικής γραμματείας — Αντιστοιχία μεταξύ του βαθμού και της θέσεως εργασίας)	16
2004/C 284/33	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-342/02, Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Έκταση της υποχρέωσης εξετάσεως — Μετατροπή σε αίτηση εθνικού σήματος — Άρθρο 58 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94)	16
2004/C 284/34	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-183/03, Applied Molecular Evolution Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα APPLIED MOLECULAR EVOLUTION — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Περιγραφικό σημείο»)	16
2004/C 284/35	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-254/03, José Manuel López Cejudo κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αποζημίωση συνθηκών διαβίωσης — Κατοικία — Άρθρα 5 και 10 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ)	17

2004/C 284/36	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 2004 στην υπόθεση T-391/02 (Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteeverwertung eV, Josef Kloh κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 — Υγειονομικοί κανόνες εφαρμόζομενοι στα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο — Προδήλως απαράδεκτο) 17	17
2004/C 284/37	Υπόθεση T-287/04: Προσφυγή των Lorte, Sociedad Limitada, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva, και Unaproliva, Unión de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva, κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 17	17
2004/C 284/38	Υπόθεση T-299/04: Προσφυγή του Abdelghani Selmani κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Ιουλίου 2004 18	18
2004/C 284/39	Υπόθεση T-330/04: Προσφυγή του Jörg-Michael Fetzter κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία ασκήθηκε στις 9 Αυγούστου 2004 19	19
2004/C 284/40	Υπόθεση T-331/04: Προσφυγή του Stephen Stork κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Αυγούστου 2004 20	20
2004/C 284/41	Υπόθεση T-332/04: Προσφυγή της SEBIRÁN, S.L. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 6 Αυγούστου 2004 20	20
2004/C 284/42	Υπόθεση T-341/04: Προσφυγή της DATAC AG κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 13 Αυγούστου 2004 21	21
2004/C 284/43	Υπόθεση T-357/04: Προσφυγή της Marguerite Chetcuti κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 31 Αυγούστου 2004 21	21
2004/C 284/44	Υπόθεση T-358/04: Προσφυγή της Georg Neumann GmbH, Berlin κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 30 Αυγούστου 2004 22	22
2004/C 284/45	Υπόθεση T-359/04: Προσφυγή των The British Aggregates Association Limited, Healy Bros. Limited και DK Trotter & Sons Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 30 Αυγούστου 2004 22	22
2004/C 284/46	Υπόθεση T-363/04: Προσφυγή της Koipe Corporación, S.L. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 31 Αυγούστου 2004 23	23
2004/C 284/47	Υπόθεση T-365/04: Αγωγή του Dominique Cantoni κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2004 24	24
2004/C 284/48	Υπόθεση T-367/04: Προσφυγή της Gibtelecom Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2004 24	24
2004/C 284/49	Υπόθεση T-373/04: Προσφυγή του Eric Mathias Fries Guggenheim κατά του Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (CEDEFOP), η οποία ασκήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2004 25	25
2004/C 284/50	Υπόθεση T-374/04: Προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2004 25	25
2004/C 284/51	Υπόθεση T-376/04: Προσφυγή/αγωγή της Polyelectrolyte Producers Group κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 2004 26	26
2004/C 284/52	Υπόθεση T-377/04: Προσφυγή του Bart Nijs κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 2004 26	26

2004/C 284/53	Υπόθεση T-379/04: Προσφυγή της J. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 2004	27
2004/C 284/54	Υπόθεση T-385/04: Προσφυγή του Gregorio Valero Jordana κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2004	27
2004/C 284/55	Υπόθεση T-386/04: Προσφυγή της Eridania Sadam S.P.A. και λοιπών κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 2004	28
2004/C 284/56	Υπόθεση T-388/04: Προσφυγή του Habib Kachakil Amar κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 2004	29
2004/C 284/57	Υπόθεση T-392/04: Προσφυγή του Salvatore Gagliardi κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 24 Σεπτεμβρίου 2004	29
2004/C 284/58	Διαγραφή της υποθέσεως T-224/02	30
2004/C 284/59	Διαγραφή της υποθέσεως T-306/02	30

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2004/C 284/60	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 273 της 6.11.2004	31
---------------	---	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 30ής Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-275/02: Engin Ayaz κατά Land Baden-Württemberg ⁽¹⁾

(«Σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Προσωπικό πεδίο εφαρμογής — Έννοια του “μέλους της οικογενείας” Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Προγονός ενός τέτοιου εργαζομένου»)

(2004/C 284/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-275/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2002 που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 26 Ιουλίου 2002, στο πλαίσιο της δίκης, Engin Ayaz κατά Land Baden-Württemberg, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gilmann, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (εισηγητή) και F. Macken δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, εκδοθείσα από το Συμβούλιο Συνδέσεως που συνεστήθη με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας έχει την έννοια ότι ο κάτω των είκοσι ενός ετών ή συντηρούμενος από Τούρκο εργαζόμενο ενταγμένο στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους προγονός του είναι μέλος της οικογενείας του εν λόγω εργαζομένου, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, και απολαύει των δικαιωμάτων που του απονέμει η ως άνω απόφαση, εφόσον έλαβε δεόντως την άδεια να

έλθει να συμβιώσει με τον εν λόγω εργαζόμενο εντός του κράτους μέλους υποδοχής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 261 της 26.10.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 23ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-280/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, και παράρτημα II — Παράλειψη προσδιορισμού των ευαίσθητων περιοχών — Έννοια του «ευτροφισμού» — Παράλειψη εφαρμογής μιας αυστηρότερης επεξεργασίας των απορρίψεων στις ευαίσθητες περιοχές)

(2004/C 284/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-280/02, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 30 Ιουλίου 2002, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι αρχικώς M. Nolin, στη συνέχεια δε G. Valero Jordana και F. Simonetti) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι G. de Bergues, D. Petrausch και E. Puisais), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τον C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, τους J.-P. Puissochet και R. Schintgen, τις F. Macken (εισηγήτρια) και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας:

— να χαρακτηρίσει ως ευαίσθητες από πλευράς ευτροφισμού περιοχές τον όρμο του Σηκουάνα, τον Σηκουάνα προς τα κατάντη της συμβολής του με τον Andelle, τα ηπειρωτικά ύδατα της λεκάνης Αρτουά-Πικαρδίας, τον όρμο του Vilaine, τον όρμο του Lorient, την εκβολή του Elorn, τον όρμο του Douarnenez, τον όρμο του Concarneau, τον κόλπο του Morbihan, τον Vistre προς τα κατάντη της Nîmes, καθώς και τη λιμνοθάλασσα του Thau, και

— να υποβάλει σε αυστηρότερη επεξεργασία τις απορρίψεις αστικών λυμάτων που προέρχονται από τους οικισμούς — πλην του Vichy, του Aix-en-Provence, του Mâcon, του Créhange, του Saint-Avold, του Bailleul, του Aurillac, του Montauban, του Châtillon-sur-Seine και του Gray — στους οποίους αναφέρεται το έγγραφο των γαλλικών αρχών της 12ης Δεκεμβρίου 2000 και από τον οικισμό του Montpelier, καθώς και τις απορρίψεις αστικών λυμάτων των οικισμών με ισοδύναμο πληθυσμό (ι.π.) άνω των 10 000 στον όρμο του Σηκουάνα, στον Σηκουάνα προς τα κατάντη της συμβολής του με τον Andelle, στα ηπειρωτικά ύδατα της λεκάνης Αρτουά-Πικαρδίας, στον όρμο του Vilaine, στον όρμο του Lorient, στην εκβολή του Elorn, στον όρμο του Douarnenez, στον όρμο του Concarneau, στον κόλπο του Morbihan, στον Vistre προς τα κατάντη της Nîmes, καθώς και στη λιμνοθάλασσα του Thau,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, και από το παράρτημα II της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 219 της 14.9.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 23ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-297/02: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(ΕΓΓΤΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Δημόσια αποθεματοποίηση αλκοόλης — Ενίσχυση της παραγωγής ελαιολάδου — Οικονομικά έτη 1997, 1998 και 1999 — Απόφαση 2002/523/ΕΚ)

(2004/C 284/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-297/02, Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: M. Braguglia, επικουρούμενος από τον M. Fiorilli) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: A. Aresu), που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ στις 21 Αυγούστου 2002, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο του τρίτου τμήματος, R. Schintgen και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η προσφυγή απορρίπτεται.

2) Η Ιταλική Δημοκρατία καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 247 της 12.10.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 23ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-414/02 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul κατά Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (¹)

(Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 202 — Γένεση της τελωνειακής οφειλής — Παράτυπη εισαγωγή στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας — Έννοια του οφειλέτη τέτοιας οφειλής — Επέκταση στον εργοδότη της υποχρεώσεως καταβολής της οφειλής εργαζομένου έχοντος διαπράξει παρατυπίες κατά την εκπλήρωση τελωνειακών υποχρεώσεων)

(2004/C 284/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-414/02, με αντικείμενο αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία), με απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Νοεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ της Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul και της Finanzlandesdirektion für Oberösterreich, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissechet (εισηγητή), R. Schintgen και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 202, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντίκειται προς αυτό μια εθνική ρύθμιση όπως το άρθρο 79, παράγραφος 2, του Zollrechts-Durchführungsgesetz (εκτελεστικού νόμου σχετικά με τους τελωνειακούς δασμούς), σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση παράτυπης εισαγωγής στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας εμπορεύματος υποκειμένου σε εισαγωγικούς δασμούς, ο εργοδότης καθίσταται συνοφειλέτης της τελωνειακής οφειλής του μισθωτού ο οποίος προέβη στην εν λόγω εισαγωγή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που του έχει αναθέσει ο εργοδότης, και τούτο υπό την επιφύλαξη ότι η ρύθμιση αυτή απαιτεί όπως ο εργοδότης έχει λάβει μέρος στην εισαγωγή των εμπορευμάτων γνωρίζοντας ή οφειλοντας λογικώς να γνωρίζει ότι η εν λόγω εισαγωγή ήταν παράτυπη.

(¹) EE C 19 της 25.1.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 14ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-19/03 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Landgericht München I): Verbraucher-Zentrale Hamburg eV κατά O2 (Γερμανία) GmbH & Co. OHG ⁽¹⁾)

(Οικονομική και νομισματική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1103/97 — Καθιέρωση του ευρώ — Μετατροπή των εθνικών νομισματικών μονάδων σε μονάδα ευρώ — Στρογγυλοποίηση, μετά τη μετατροπή, των χρηματικών ποσών που πρέπει να καταβληθούν ή να καταλογιστούν — Σύμβαση στον τομέα των τηλεπικοινωνιών — Έννοια των «χρηματικών ποσών που πρέπει να καταβληθούν ή να καταλογιστούν» — Χρέωση ανά λεπτό των τηλεφωνημάτων)

(2004/C 284/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-19/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Landgericht München I (Γερμανία), με απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2002, η οποία πρωτοκολλήθηκε στο Δικαστήριο στις 20 Ιανουαρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης: Verbraucher-Zentrale Hamburg eV κατά O2 (Γερμανία) GmbH & Co. OHG το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, A. Rosas και J.-P. Puissochet, προέδρους τμήματος, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiras Maduro, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 14 Σεπτεμβρίου 2004, απόφαση με το εξής διατακτικό:

1. Μια τιμή όπως η επίδικη στο πλαίσιο της κύριας δίκης τιμή ανά λεπτό δεν αποτελεί χρηματικό ποσό που πρέπει να καταβληθεί ή να καταλογιστεί κατά την έννοια του άρθρου 5, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν την εισαγωγή του ευρώ, και, ως εκ τούτου, η τιμή αυτή δεν απαιτείται πάντοτε να στρογγυλοποιείται στο πλησιέστερο εκατοστό. Το ότι η τιμή αυτή αποτελεί συγκεκριμένο πολλαπλάσιο της τιμής βάσει της οποίας υπολογίζεται το τελικό ποσό του τιμολογίου ή το ότι η τιμή αυτή αποτελεί το στοιχείο βάσει του οποίου καθορίζεται η τιμή των αγαθών ή των υπηρεσιών που προσφέρονται στον καταναλωτή δεν επηρεάζει την κρίση αυτή.
2. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1103/97 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει τη στρογγυλοποίηση στο πλησιέστερο εκατοστό ποσών άλλων από αυτά που πρέπει να καταβληθούν ή να καταλογιστούν, υπό την προϋπόθεση ότι με την πρακτική αυτή της στρογγυλοποιήσεως τηρείται η αρχή της συνέχειας των συμβάσεων, που κατοχυρώνεται με το άρθρο 3 του κανονισμού αυτού, και ο σκοπός της ουδετερότη-

τας της διαδικασίας μεταβάσεως στο ευρώ, που επιδιώκεται με τον εν λόγω κανονισμό, ήτοι υπό την προϋπόθεση ότι η πρακτική αυτή της στρογγυλοποιήσεως δεν επηρεάζει τις συμβατικές δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει οι οικονομικοί παράγοντες, περιλαμβανομένων των καταναλωτών, και ότι η πρακτική αυτή δεν επηρεάζει ουσιαστικά τις τιμές.

⁽¹⁾ EE C 70 της 22.3.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 23ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-107/03 P: Procter & Gamble Company και Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾)

(Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Τρισδιάστατο σχήμα ενός τεμαχίου σαπουνιού — Απόλυτος λόγος αρνήσεως της καταχωρίσεως — Διακριτικός χαρακτήρας)

(2004/C 284/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-107/03 P, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, υποβληθείσα στις 27 Φεβρουαρίου 2003, Procter & Gamble Company, με έδρα το Cincinnati (Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής), (δικηγόρος: T. van Innis) όπου ο έτερος διάδικος ήταν το: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), (εκπρόσωποι: O. Montalto και I. de Medrano Caballero) το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues και F. Macken (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Procter & Gamble Company στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 146 της 21.6.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 23ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-150/03 P: Chantal Hectors κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι πολιτικών ομάδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Πρόσληψη — Απόρριψη υποψηφιότητας — Αιτιολογία — Υποχρέωση ειδικής αιτιολογήσεως)

(2004/C 284/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-150/03 P, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ασκήθησα στις 31 Μαρτίου 2003, Chantal Hectors, κάτοικος Mont-sur-Rolle (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τους G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόρους, όπου ο έτερος διάδικος ήταν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους H. von Hertzzen και J. F. de Wachter, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (εισηγητή), J. N. Cunha Rodrigues και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: Mugica Azarmendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 23 Σεπτεμβρίου 2004, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, T-181/01, Hectors κατά Κοινοβουλίου.
- 2) Ακυρώνει τις αποφάσεις της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής περί διορισμού του B. στη θέση υπαλλήλου διοικήσεως ολλανδικής γλώσσας της πολιτικής ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της C. Hectors για τη θέση αυτή, καθώς και την απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεώς της.
- 3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την αίτηση αναιρέσεως.
- 4) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση διαδικασίας, καθώς και στα δικαστικά του έξοδα και στο ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Hectors κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.

(¹) EE C 112 της 10.5.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 30ής Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-319/03 (αίτηση του tribunal administratif de Paris για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Serge Briheche κατά Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Éducation nationale και Ministre de la Justice ⁽¹⁾

(«Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Άρθρο 141, παράγραφος 4, ΕΚ — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Προϋποθέσεις προσβάσεως στις δημόσιες θέσεις — Διατάξεις που παρέχουν μόνο στις χήρες που δεν συνήψαν νέο γάμο το ευεργέτημα της μη εφαρμογής των ορίων ηλικίας για την πρόσβαση σε τέτοιες θέσεις»)

(2004/C 284/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-319/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το tribunal administratif de Paris (Γαλλία), με απόφαση της 3ης Ιουλίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 24 Ιουλίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης Serge Briheche κατά Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Éducation nationale και Ministre de la Justice, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken (εισηγήτρια) και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 2, παράγραφος 4, της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει ότι δεν ισχύουν τα όρια ηλικίας για την πρόσβαση στις δημόσιες σχέσεις μόνον όσον αφορά τις χήρες οι οποίες δεν έχουν συνάψει νέο γάμο και είναι υποχρεωμένες να εργάζονται, εξαιρουμένων των χήρων οι οποίοι δεν έχουν συνάψει νέο γάμο και τελούν στην ίδια κατάσταση.

(¹) EE C 226 της 20.9.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 30ής Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-359/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 90/270/ΕΟΚ — Προστασία των εργαζομένων — Εργασία σε εξοπλισμό με οθόνη οπτικής απεικόνισης — Ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο)

(2004/C 284/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-359/03, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 19 Αυγούστου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και H. Kreppel) κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr και A. Borg Barthet (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θεωπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί πλήρως προς την οδηγία 90/270/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1990, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας κατά την εργασία σε εξοπλισμό με οθόνη οπτικής απεικόνισης (πέμπτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 264 της 1.11.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 30ής Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-417/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 2001/18/ΕΚ — Σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2004/C 284/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-417/03, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, στις 3 Οκτωβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενη από τον B. Stromsky) κατά Βασιλείου του Βελγίου (εκπροσωπούμενου από την E. Dominkovits), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.N. Cunha Rodrigues, πρόεδρο του τμήματος, K. Schiemann (εισηγητή) και M. Ilešič (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

1) Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεωπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 275 της 15.11.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 30ής Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-481/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 2001/12/EK και 2001/13/EK — Κοινοτικοί σιδηρόδρομοι — Ανάπτυξη — Συνθήκες ομοιόμορφης, δίκαιης και άνευ διακρίσεων προσβάσεως στην υποδομή — Παροχή αδειών σε σιδηροδρομικές εταιρείες — Κοινό καθεστώς — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2004/C 284/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-481/03, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 19 Νοεμβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενη από τον W. Wils) κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (εκπροσωπούμενου από τους S. Schreiner και M. Thill), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο του τμήματος, A. La Pergola και U. Løhmus (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/12/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για τροποποίηση της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων, και προς την οδηγία 2001/13/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για τροποποίηση της οδηγίας 95/18/EK του Συμβουλίου σχετικά με την παροχή αδειών σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ως άνω οδηγίες.

2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 7 της 10.1.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 30ής Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-496/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/59/EK — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο)

(2004/C 284/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-496/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. -F. Durand και F. Simonetti) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: G. De Bergues και C. Mercier), που έχει ως αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ στις 24 Νοεμβρίου 2003, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric και E. Juhász (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2001/59/EK, της 6ης Αυγούστου 2001, σχετικά με την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο, για εικοστή όγδοη φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Η Γαλλική Δημοκρατία καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 21 της 24.1.2004.

Αίτηση αναιρέσεως του Antonio Andolfi, της 17ης Αυγούστου 2004, κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 27 Μαΐου 2004 το τέταρτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-379/02, Antonio Andolfi κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-357/04 P)

(2004/C 284/13)

Ο Antonio Andolfi, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Salvatore Amato, άσκησε στις 17 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 27 Μαΐου 2004 το τέταρτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-379/02, Antonio Andolfi κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

να κάνει δεκτή την αίτηση και να ανατρέψει τη διάταξη του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα:

Ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι, εν αντιθέσει προς την κρίση που διατυπώνεται με την απόφαση του Πρωτοδικείου, η ασηκνθείσα στις 18 Δεκεμβρίου 2002 προσφυγή του δεν ήταν εκπρόδεσημν.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2004, στην υπόθεση ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε. κατά Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων υποστηριζομένου από 1) το Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων «Σ.Τ.Ε.Α.Τ.» και 2) ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ Α.Τ.Ε.

(Υπόθεση C-363/04)

(2004/C 284/14)

Με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Αυγούστου 2004, το Συμβούλιο της Επικρατείας ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ Α.Ε. και Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων υποστηριζομένου από 1) το Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων «Σ.Τ.Ε.Α.Τ.» και 2) ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ Α.Τ.Ε. που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 30, παράγραφος 4 της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993 (1), περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, η αναθέτουσα αρχή, επί διενεργείας διαγωνισμού, με σύστημα δημοπρατήσεως, όπως αυτό που περιγράφεται στο αιτιολογικό της παρούσης (σύστημα υποβολής προσφορών, μη συνοδευομένων από έκθεση αιτιολογήσεως, με επί μέρους ποσοστά εκπτώσεως επί ομάδων τιμών και έλεγχο ομαλότητας των επί μέρους ποσοστών εκπτώσεων), έχει την υποχρέωση να προσδώσει ορισμένο περιεχόμενο στην πράξη της, με την οποία καλεί διαγωνιζόμενο να παράσχει εξηγήσεις επί της προσφοράς του, η οποία χαρακτηρίσθηκε ασυνήθιστα χαμηλή βάσει σχετικού κατωφλίου, προσδιορισθέντος κατ' εφαρμογή μαθηματικής μεθόδου, με χαρακτηριστικά ανάλογα προς εκείνα της μαθηματικής μεθόδου που περιγράφεται στο αιτιολογικό της παρούσης;

2. Επί καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, αρκεί, κατά την έννοια της μνημονευθείσης διατάξεως της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ, να επισημαίνεται, στην ανωτέρω πράξη, η επί μέρους έκπτωση, την οποία προσέφερε ο διαγωνιζόμενος σε μια ή περισσότερες ομάδες τιμών και την οποία η αναθέτουσα αρχή θεωρεί προβληματική ή η αναθέτουσα αρχή οφείλει, επί πλέον, να προσδιορίσει τους λόγους για τους οποίους θεωρεί την έκπτωση αυτή προβληματική, εκθέτοντας τεκμηριωμένα τις εκτιμήσεις της εν σχέσει προς το οριακό κόστος εκτελέσεως των αντίστοιχων εργασιών;

(1) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 54.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2004, στην υπόθεση ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε. κατά Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων υποστηριζομένου από το Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων «Σ.Τ.Ε.Α.Τ.»

(Υπόθεση C-364/04)

(2004/C 284/15)

Με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Αυγούστου 2004, το Συμβούλιο της Επικρατείας ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ Α.Ε. και Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων υποστηριζομένου από το Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων «Σ.Τ.Ε.Α.Τ.» που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1) Κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 30, παράγραφος 4 της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993 (1), περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, η αναθέτουσα αρχή, επί διενεργείας διαγωνισμού, με σύστημα δημοπρατήσεως, όπως αυτό που περιγράφεται στο αιτιολογικό της παρούσης (σύστημα υποβολής προσφορών, μη συνοδευομένων από έκθεση αιτιολογήσεως, με επί μέρους ποσοστά εκπτώσεως επί ομάδων τιμών και έλεγχο ομαλότητας των επί μέρους ποσοστών εκπτώσεων), έχει την υποχρέωση να προσδώσει ορισμένο περιεχόμενο στην πράξη της, με την οποία καλεί διαγωνιζόμενο να παράσχει εξηγήσεις επί της προσφοράς του, η οποία χαρακτηρίσθηκε ασυνήθιστα χαμηλή βάσει σχετικού κατωφλίου, προσδιορισθέντος κατ' εφαρμογή μαθηματικής μεθόδου, με χαρακτηριστικά ανάλογα προς εκείνα της μαθηματικής μεθόδου που περιγράφεται στο αιτιολογικό της παρούσης;

2) Επί καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, αρκεί, κατά την έννοια της μνημονευθείσας διατάξεως της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ, να επισημαίνεται, στην ανωτέρω πράξη, η επί μέρους έκπτωση, την οποία προσέφερε ο διαγωνιζόμενος σε μια ή περισσότερες ομάδες τιμών και την οποία η αναθέτουσα αρχή θεωρεί προβληματική ή η αναθέτουσα αρχή οφείλει, επί πλέον, να προσδιορίσει τους λόγους για τους οποίους θεωρεί την έκπτωση αυτή προβληματική, εκθέτοντας τεκμηριωμένα τις εκτιμήσεις της εν σχέσει προς το οριακό κόστος εκτελέσεως των αντίστοιχων εργασιών;

(¹) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 54.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2004, στην υπόθεση «ΘΟΛΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» — «ΘΟΛΟΣ ΑΕ» κατά Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων υποστηριζόμενου από 1) το Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων «Σ.Τ.Ε.Α.Τ.» και 2) τη ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ — «ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΑΤΕ»

(Υπόθεση C-365/04)

(2004/C 284/16)

Με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Αυγούστου 2004, το Συμβούλιο της Επικρατείας ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ της «ΘΟΛΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» — «ΘΟΛΟΣ ΑΕ» κατά Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων υποστηριζόμενου από 1) το Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων «Σ.Τ.Ε.Α.Τ.» και 2) τη ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ — «ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΑΤΕ» που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1) Κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 30, παράγραφος 4 της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993 (¹), περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, η αναθέτουσα αρχή, επί διενεργείας διαγωνισμού, με σύστημα δημοπρατήσεως, όπως αυτό που περιγράφεται στο αιτιολογικό της παρούσης (σύστημα υποβολής προσφορών, μη συνοδευόμενων από έκθεση αιτιολογήσεως, με επί μέρους ποσοστά εκπτώσεως επί ομάδων τιμών και έλεγχο ομαλότητας των επί μέρους ποσοστών εκπτώσεων), έχει την υποχρέωση να προσδώσει ορισμένο περιεχόμενο στην πράξη της, με την οποία καλεί διαγωνιζόμενο να παράσχει εξηγήσεις επί της προσφοράς του, η οποία χαρακτηρίσθηκε ασυνήθιστα

χαμηλή βάσει σχετικού κατωφλίου, προσδιορισθέντος κατ' εφαρμογή μαθηματικής μεθόδου, με χαρακτηριστικά ανάλογα προς εκείνα της μαθηματικής μεθόδου που περιγράφεται στο αιτιολογικό της παρούσης;

2) Επί καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, αρκεί, κατά την έννοια της μνημονευθείσας διατάξεως της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ, να επισημαίνεται, στην ανωτέρω πράξη, η επί μέρους έκπτωση, την οποία προσέφερε ο διαγωνιζόμενος σε μια ή περισσότερες ομάδες τιμών και την οποία η αναθέτουσα αρχή θεωρεί προβληματική ή η αναθέτουσα αρχή οφείλει, επί πλέον, να προσδιορίσει τους λόγους για τους οποίους θεωρεί την έκπτωση αυτή προβληματική, εκθέτοντας τεκμηριωμένα τις εκτιμήσεις της εν σχέσει προς το οριακό κόστος εκτελέσεως των αντίστοιχων εργασιών;

(¹) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 54.

Αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλαν στις 24 Αυγούστου 2004 (με τηλεομοιοτυπία της 20.8.2004) η Deutsche Post AG και η DHL Express (Italy) Srl (πρώην DHL International Srl) κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 27ης Μαΐου 2004 στην υπόθεση T-358/02, Deutsche Post AG και DHL International Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από την Ιταλική Δημοκρατία και την Poste Italiane SpA

(Υπόθεση C-367/04 P)

(2004/C 284/17)

Η Deutsche Post AG και η DHL Express (Italy) Srl (πρώην DHL International Srl), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους Jochim Sedemund και Thomas Lübbig, του δικηγορικού γραφείου Freshfields Bruckhaus Deringer, Potsdamer Platz 1, D-10785 Berlin, άσκησαν ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Αυγούστου 2004 (με τηλεομοιοτυπία της 20.8.2004) αναίρεση κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 27ης Μαΐου 2004 στην υπόθεση T-358/02, Deutsche Post AG και DHL International Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από την Ιταλική Δημοκρατία και την Poste Italiane.

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

1. να ανατρέψει τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Μαΐου 2004 στην υπόθεση T-358/02 (¹) και να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή που άσκησαν στις 3 Δεκεμβρίου 2002 η Deutsche Post AG και η DHL Express (Italy),
2. να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη και τις παρεμβαίνουσες υπέρ αυτής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η αίτηση αναιρέσεως στρέφεται κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου της 27ης Μαΐου 2004 στην υπόθεση T-358/02, DPAG κ.λπ. κατά Επιτροπής. Με τη διάταξη αυτή το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή που είχαν ασκήσει στις 3 Δεκεμβρίου 2002 η Deutsche Post AG και η DHL Express (Italy) Srl. Κατά το Πρωτοδικείο, οι προσφεύγουσες δεν είχαν αποδείξει ότι νομιμοποιούνταν ενεργητικά για την άσκηση της προσφυγής. Οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται αντίθετα, με την αίτηση αναιρέσεως, ότι η απόφαση της Επιτροπής τις αφορούσε οπωσδήποτε άμεσα και ατομικά και ότι επομένως νομιμοποιούνται ενεργητικά κατά την έννοια του άρθρου 230, παράγραφος 4, ΕΚ. Επειδή επιπλέον οι προσφεύγουσες και νυν αναιρεσείουσες έχουν το απαιτούμενο έννομο συμφέρον, το Δικαστήριο πρέπει επομένως, κατά την άποψή τους, να εξαφανίσει την ανωτέρω διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Μαΐου 2004 και να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή που άσκησαν στις 3 Δεκεμβρίου 2002 η Deutsche Post AG και η DHL Express (Italy).

(¹) EE C 228 της 11.9.2004.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), με διάταξη της 24ης Αυγούστου 2004, στην υπόθεση The Queen κατά την αιτήσεως της South Western Fish Producers' Organisation Ltd κ.λπ. κατά Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Υπόθεση C-388/04)

(2004/C 284/18)

Με διάταξη της 24ης Αυγούστου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Σεπτεμβρίου 2004, το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ The Queen κατόπιν αιτήσεως της South Western Fish Producers' Organisation Ltd κ.λπ. και Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Είναι το άρθρο 12 και η παράγραφος 6 του παραρτήματος V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2287/2003 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2003 (¹), περί καθορισμού, για το 2004, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων, καθόσον έχουν εφαρμογή σε σκάφη με αλιευτικά εργαλεία της κατηγορίας που αφορά η παράγραφος 4, στοιχείο β), του παραρτήματος αυτού, παράνομα κατά το μέτρο που εφαρμόζονται

στις δοκότρατες με «αλυσιδωτό πλέγμα» οι οποίες ασκούν δραστηριότητα στην ανατολική Μάγχη, διότι:

- α) αντιβαίνουν στα άρθρα 33 και 34 ΕΚ·
- β) είναι δυσανάλογα προς τον επιδιωκόμενο σκοπό·
- γ) αντιβαίνουν στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως· ή/και
- δ) προσβάλλουν το δικαίωμα των αιτούντων να κερδίζουν τα προς το ζην χωρίς να υφίστανται μη αναγκαίους περιορισμούς;

(¹) EE L 344 της 31.12.2003, σ. 1.

Αίτηση αναιρέσεως της Sumitomo Metal Industries Ltd., που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004 κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2004, που εκδόθηκε επί των συνεκδικασθέντων υποθέσεων T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 μεταξύ των JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. και Sumitomo Metal Industries Ltd και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-403/04 P)

(2004/C 284/19)

Η Sumitomo Metal Industries Ltd με έδρα την Οζάκα, Ιαπωνία, εκπροσωπούμενη από τους C. Vajda QC και G. Sproul, Solicitor, άσκησαν στις 22 Σεπτεμβρίου 2003 αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2004 επί των συνεκδικασθέντων υποθέσεων T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 μεταξύ των JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. και Sumitomo Metal Industries Ltd και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- (i) Να κάνει δεκτή, εν όλω ή εν μέρει, την αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου επί των υποθέσεων T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 και να αναίρεσει, εν όλω ή εν μέρει, την εν λόγω απόφαση.
- (ii) Να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, τα άρθρα 1 και 3 έως 6 της αποφάσεως της Επιτροπής, καθ' ο μέρος αφορούν τη SMI.
- (iii) Να υποχρεώσει, ενδεχομένως, την Επιτροπή να καταβάλει στη SMI ως αποζημίωση για την παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του ECHR ποσό τουλάχιστον 1 012 332 ευρώ, που προκύπτει από το άθροισμα των ποσών 217 183 ευρώ (επιπρόσθετα έξοδα τραπεζικής εγγυήσεως), 620 249 ευρώ (επιπρόσθετα έξοδα λόγω απώλειας τόκων), και 175 000 ευρώ, και
- (iv) Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της SMI και των δύο βαθμών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να ανααιρεθεί για τους εξής λόγους:

- α) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως σε υπόθεση στην οποία η αναιρεσείουσα απέδειξε ότι ο ισχυρισμός της Επιτροπής δεν είναι συμβατός με τα εμπορικά συμφέροντα της αναιρεσείουσας και ως εκ τούτου στερείται λογικής.
- β) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως σε υπόθεση στην οποία τα δικαιολογητικά έγγραφα δεν είναι σαφή και η αναιρεσείουσα πρότεινε μια αληθοφανή εξήγηση της επίδικης συμπεριφοράς.
- γ) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως όσον αφορά τον βαθμό της απαιτούμενης τεκμηρίωσης προς στήριξη των αμφισβητούμενων δηλώσεων που χρησιμοποιεί η Επιτροπή ως κύρια απόδειξη, οι οποίες όμως δεν είναι αληθοφανείς, είναι σαφώς διφορούμενες και έρχονται σε αντίθεση με άλλα αποδεικτικά στοιχεία.
- δ) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη προβάλλοντας αντιφατικούς και ανεπαρκείς λόγους για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η δήλωση του Becher (υπαλλήλου της Mannesmann), της 21ης Απριλίου 1997, μπορούσε να επιβεβαιώσει τις δηλώσεις του Verluca, διευθυντή της Vallourec Oil & Gas, σχετικά με την υποτιθέμενη παράβαση όσον αφορά το σχέδιο αγωγών.

Αίτηση αναρέσεως της Nippon Steel Corp., που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004 κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2004, που εκδόθηκε επί των συνεκδικασθέντων υποθέσεων T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 μεταξύ των JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. και Sumimoto Metal Industries Ltd και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-405/04 P)

(2004/C 284/20)

Η Nippon Steel Corp. με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τους J.-F. Bellis και K. Van Hove, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 22 Σεπτεμβρίου 2003 αίτηση ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2004 επί των συνεκδικασθέντων υποθέσεων T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 μεταξύ των JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. και Sumi-

moto Metal Industries Ltd και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2004 επί των συνεκδικασθέντων υποθέσεων T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. και Sumimoto Metal Industries Ltd, καθ' ο μέρος αφορά την Nippon Steel Corp.
- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Δεκεμβρίου 1999 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ, (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής) καθ' ο μέρος αφορά τη Nippon Steel Corp. ή
- Επικουρικώς, αν η αίτηση αναρέσεως γίνει δεκτή μόνον ως προς το σχέδιο αγωγών, να μειώσει κατά τα 2/3 το επιβληθέν στη Nippon Steel Corp. πρόστιμο, και
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να ανααιρεθεί για τους εξής λόγους:

- α) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως σε υπόθεση στην οποία η αναιρεσείουσα απέδειξε ότι ο ισχυρισμός της Επιτροπής δεν είναι συμβατός με τα εμπορικά συμφέροντα της αναιρεσείουσας και ως εκ τούτου στερείται λογικής.
- β) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως σε υπόθεση στην οποία τα δικαιολογητικά έγγραφα δεν είναι σαφή και η αναιρεσείουσα πρότεινε μια αληθοφανή εξήγηση της επίδικης συμπεριφοράς.
- γ) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως όσον αφορά τον βαθμό της απαιτούμενης τεκμηρίωσης προς στήριξη των αμφισβητούμενων δηλώσεων που χρησιμοποιεί η Επιτροπή ως κύρια απόδειξη, οι οποίες όμως δεν είναι αληθοφανείς, είναι σαφώς διφορούμενες και έρχονται σε αντίθεση με άλλα αποδεικτικά στοιχεία.
- δ) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη προβάλλοντας αντιφατικούς και ανεπαρκείς λόγους για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η δήλωση του Becher (υπαλλήλου της Mannesmann), της 21ης Απριλίου 1997, μπορούσε να επιβεβαιώσει τις δηλώσεις του Verluca, διευθυντή της Vallourec Oil & Gas, σχετικά με την υποτιθέμενη παράβαση όσον αφορά το σχέδιο αγωγών.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal de Travail de Bruxelles (17ο τμήμα), με απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση Gérard de Cuyper κατά Office National de l'emploi

(Υπόθεση C-406/04)

(2004/C 284/21)

Με απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Σεπτεμβρίου 2004, το Tribunal de Travail de Bruxelles (17ο τμήμα), στην υπόθεση Gérard de Cuyper κατά Office National de l'emploi ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Συνιστά εμπόδιο στην άσκηση των δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής που απονέμουν σε κάθε ευρωπαίο πολίτη τα άρθρα 17 και 18 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας η υποχρέωση περί πραγματικής κατοικίας στο Βέλγιο, την οποία το άρθρο 66 του βασιλικού διατάγματος της 25ης Νοεμβρίου 1991, περί ζητημάτων ανεργίας, θέτει ως προϋπόθεση της χορηγήσεως των επιδομάτων και την οποία υπέχει άνεργος άνω των 50 ετών, ο οποίος έχει απαλλαγεί, δυνάμει του άρθρου 89 του ως άνω διατάγματος, από την υποχρέωση να δίνει καθημερινώς το παρών και, ως εκ τούτου, από την υποχρέωση να είναι εγγεγραμμένος ως αναζητών εργασίας;

Είναι η υποχρέωση αυτή περί κατοικίας στο έδαφος του αρμόδιου για τη χορήγηση των επιδομάτων ανεργίας κράτους, την οποία επιβάλλει το εθνικό δίκαιο για τις ανάγκες του ελέγχου τηρήσεως των νομίμων προϋποθέσεων αποζημιώσεως των ανέργων, συμβατή με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία πρέπει να πληρούται υποχρεωτικά κατά την επιδίωξη σκοπού δημοσίου συμφέροντος, δεδομένου μια τέτοια υποχρέωση συνιστά περιορισμό της ασκήσεως των δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής που απονέμουν σε κάθε ευρωπαίο πολίτη τα άρθρα 17 και 18 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;

Έχει η υποχρέωση αυτή ως συνέπεια την πρόκληση δυσμενούς διακρίσεως μεταξύ των ευρωπαίων πολιτών, υπηκόων του αρμόδιου για τη χορήγηση των επιδομάτων ανεργίας κράτους, δεδομένου ότι αφενός επιτρέπει τη χορήγηση των επιδομάτων σε όσους δεν κάνουν χρήση των δικαιωμάτων τους στην ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή, όπως αυτά αναγνωρίζονται με τα άρθρα 17 και 18 της Συνθήκης, και αφετέρου δεν επιτρέπει τη χορήγησή τους σε όσους δεν ασκούν τα δικαιώματα αυτά, με τα αποτελεσματικά αποτελέσματα που συνεπάγεται ο περιορισμός αυτός;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με διάταξη της 24ης Σεπτεμβρίου 2004 στην υπόθεση Staatssecretaris van Financiën κατά Stichting Kinderopvang Enschede

(Υπόθεση C-415/04)

(2004/C 284/22)

Με διάταξη της 24ης Σεπτεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Σεπτεμβρίου 2004, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Staatssecretaris van Financiën και Stichting Kinderopvang Enschede, η οποία εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

«Πρέπει το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχεία ζ), η) και θ), της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η περιγραφείσα πιο πάνω υπηρεσία που συνίσταται στη διαμεσολάβηση για την από υποδεχόμενους γονείς φύλαξη παιδιών που δεν είναι ακόμη σχολικής ηλικίας και, εκτός των ωρών του σχολείου, παιδιών σχολικής ηλικίας πρέπει να θεωρηθεί υπηρεσία που υπάγεται σε μια ή περισσότερες από τις διατάξεις αυτές;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.»

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το cour d'appel de Poitiers (Δεύτερο τμήμα αστικών υποθέσεων) με απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2004 στην υπόθεση Conseil général de la Vienne κατά Directeur général des douanes et droits indirects

(Υπόθεση C-419/04)

(2004/C 284/23)

Με απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Σεπτεμβρίου 2004, το cour d'appel de Poitiers (Δεύτερο τμήμα αστικών υποθέσεων), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Conseil général de la Vienne και Directeur général des douanes et droits indirects, η οποία εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχει το άρθρο 871 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, το οποίο αφορά την είσπραξη του ποσού της τελωνειακής οφειλής, την έννοια ότι θεσπίζει αναγκαία και δεσμευτική διαδικασία, επί ποινή ακυρότητας, στην περίπτωση που οι εθνικές τελωνειακές αρχές δηλώσουν σε κάποιο χρονικό σημείο της διαδικασίας εισπράξεως ότι έχουν αμφιβολίες, όσον αφορά καλής πίστεως υπόχρεο, ως προς τη σημασία των κριτηρίων που αφορούν την είσπραξη ή τη διαγραφή δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή που αποφεύχθηκε επειδή δεν ελήφθη υπόψη κατά τον χρόνο κατά τον οποίο θα έπρεπε να χωρήσει η είσπραξή της, οφειλή η οποία αφορά την ενδεχόμενη ενσωμάτωση στην τιμή αγοράς οπτικοακουστικού υλικού που παραδόθηκε από Καναδό προμηθευτή ενός κατ' αποκοπήν τέλους που περιλαμβάνεται υποχρεωτικώς στην τιμή εισόδου σε πάρκο αναψυχής, στο οποίο το υλικό αυτό αποτελεί αντικείμενο εκμεταλλεύσεως, ανεξαρτήτως του αν ο καταβάλλων αυτό το τέλος επισκέπτης αποκομίζει ή όχι όφελος από την εν λόγω εκμετάλλευση;

να επιτρέψει στον αναιρεσείοντα να προσαρμόσει τους ισχυρισμούς και τα αιτήματά του·

— επικουρικώς,

να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 14ης Ιουνίου 2001 ως προς όλες τις διατάξεις της και την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Απριλίου 2002 καθόσον περιορίζει στο 35 % των αποδοχών του το τμήμα που μπορούσε να μεταφερθεί στο Λουξεμβούργο, συνήθη τόπο υπηρεσίας του αναιρεσείοντος·

να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα έξοδα τόσο της ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκης όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αίτηση αναιρέσεως του Γεωργίου Γκούβρα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-180/02 και T-113/03, Γ. Γκούβρας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-420/04 P)

(2004/C 284/24)

Ο Γεώργιος Γκούβρας, εκπροσωπούμενος από τους A. Coolen, J.N. Louis, E. Marchal και S. Orlandi, δικηγόρους, άσκησε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-180/02 και T-113/03, Γ. Γκούβρας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-180/02 και T-113/03 (Γεώργιος Γκούβρας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) καθ' ο μέρος απορρίπτει τα ακυρωτικά αιτήματα που υποβλήθηκαν στην υπόθεση T-180/02 καθώς και εκείνα που στρέφονταν κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Απριλίου 2002 να περιορίσει στο 35 % το τμήμα των αποδοχών του που μπορούσε να μεταφερθεί στο Λουξεμβούργο κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς του·

— στη συνέχεια, κρίνοντας επί της ουσίας,

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι η Επιτροπή είχε παράσχει στον προσφεύγοντα τις αναγκαίες πληροφορίες ώστε να εξασφαλίσει τα συμφέροντά του προτού δεχθεί να αποσπασθεί προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν τον πληροφόρησε για την απόφασή της να καθορίσει ως τόπο υπηρεσίας την Αθήνα και για τις οικονομικές συνέπειες της αποφάσεως αυτής, όπως η κατάργηση του δικαιώματός του επί του επιδόματος αποδημίας και του δικαιώματός του στην επιστροφή των ετησίων εξόδων ταξιδιού, καθώς και η εφαρμογή επί των αποδοχών του του διορθωτικού συντελεστή που ισχύει για την Ελλάδα.

Ομοίως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι πληρούνταν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις του άρθρου 85 του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, η δύναμη του άρθρου 85 του ΚΥΚ αναζήτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων προϋποθέτει αντικανονική καταβολή της οποίας είχε γνώση ο προς όν η καταβολή ή της οποίας ο εσφαλμένος χαρακτήρας είναι τόσο προφανής ώστε δεν μπορούσε να μη τον γνωρίζει. Όμως, ελλείπει ρητών διατάξεων στον ΚΥΚ σχετικά με τον καθορισμό του τόπου υπηρεσίας, δεν μπορεί να πρόκειται, στην υπό κρίση περίπτωση, για αντικανονική καταβολή και, εν πάση περιπτώσει, δεδομένων των δισταγμών της ίδιας της Επιτροπής όσον αφορά τα δικαιώματα του αναιρεσείοντος, δεν μπορεί να λογιστεί ότι είχε γνώση της αντικανονικότητας αυτής.

Τέλος, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι, παρά την ασυνήθη κατάσταση του προσφεύγοντος, ο καθορισμός του τόπου υπηρεσίας του οποίου μεταβλήθηκε περισσότερο από 9 μήνες μετά την απόσπασή του, η Επιτροπή νομίμως απέρριψε το αίτημα που υπέβαλε σύμφωνα με το άρθρο 38, στοιχείο δ), του ΚΥΚ να μπορεί να μεταφέρει υπό τους προβλεπόμενους στο άρθρο 17 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ όρους τα ποσά που ήταν απαραίτητα για να καλύψει τις δαπάνες που έπρεπε να αντιμετωπίσει στο Λουξεμβούργο, συνήθη τόπο υπηρεσίας του.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2004 στο πλαίσιο της διαφοράς ISIS Multimedia Net GmbH & Co. KG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-422/04)

(2004/C 284/25)

Με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2004, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Οκτωβρίου 2004, το Bundesverwaltungsgericht ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς ISIS Multimedia Net GmbH & Co. KG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Έχει την έννοια το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/13/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (οδηγία περί αδειοδοτήσεως), ότι απαγορεύει την επιβολή τελών αδείας, κατά τον υπολογισμό των οποίων λαμβάνεται ως βάση προείσπραξη του κόστους των γενικών διοικητικών δαπανών εθνικής κανονιστικής αρχής για χρονική περίοδο 30 ετών;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

2. Έχουν την έννοια το άρθρο 10 ΕΚ και το άρθρο 11 της οδηγίας περί αδειοδοτήσεως ότι επιτάσσουν την ακύρωση αποφάσεως περί τελών, με την οποία καθορίστηκαν τέλη υπό την έννοια του ερωτήματος 1 και η οποία δεν προσβλήθηκε, αν και το εθνικό δικαιο καθιστούσε την προσβολή δυνατή, αν το εθνικό δικαιο επιτρέπει την ακύρωση αυτή αλλά δεν την απαιτεί;

⁽¹⁾ ΕΕ L 117, σ. 15.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-429/04)

(2004/C 284/26)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Knut Simonsson και Wouter Wils, άσκησε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/96/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με τον καθορισμό εναρμονισμένων απαιτήσεων και διαδικασιών για την ασφαλή φόρτωση και εκφόρτωση των φορτηγών πλοίων μεταφοράς φορτίου χύδην, ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία αυτή.
2. να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας 2001/96 έληξε στις 5 Αυγούστου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 13 της 16ης Ιανουαρίου 2002, σ. 9-20.

Διαγραφή της υποθέσεως C-362/03 ⁽¹⁾

(2004/C 284/27)

Με διάταξη της 22ας Ιουλίου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-362/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 264 της 1.11.2003.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-156/94, *Siderúrgica Aristrain Madrid SL*
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Συνθήκη ΕΚΑΧ — Ανταγωνισμός — Συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων και εναρμονισμένες πρακτικές — Ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα — Καταλογισμός της συνι-
τώσας παράβαση συμπεριφοράς — Πρόστιμο — Αίτηση
αναίρεσως — Παραπομπή στο Πρωτοδικείο)

(2004/C 284/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-156/94, *Siderúrgica Aristrain Madrid SL*, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους A. Creus Carreras και N. Lacalle Mangas, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στις Βρυξέλλες, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και W. Wils, επικουρούμενοι από τους J. Rivas Andrés και J.J. Gutiérrez Gisbert, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως 94/215/EKAX της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ όσον αφορά συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που εφάρμοσαν ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα (ΕΕ L 116, σ. 1), το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirrung, Πρόεδρο, V. Tiili, A.W. H. Meij, M. Βηλαρά και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 14 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 4 της αποφάσεως 94/215/EKAX της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ όσον αφορά συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που εφάρμοσαν ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα, σε 2 540 000 ευρώ.
- 2) Η προσφεύγουσα θα φέρει το 35 % των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η ίδια και η καθής στο πλαίσιο, αφενός, των διαδικασιών ενώπιον του Πρωτοδικείου, περιλαμβανομένης της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, και αφετέρου, της αναγκαστικής διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου. Η καθής θα φέρει το 65 % των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η ίδια και η προσφεύγουσα στο πλαίσιο των ιδίων διαδικασιών.

(¹) ΕΕ C 146 της 28.5.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-274/01, *Valmont Nederland BV* κατά Επι-
τροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Κρατική ενίσχυση — Έννοια — Πλεονέκτημα — Τιμή
πωλήσεως οικοπέδου — Χρηματοδότηση χώρου σταθμεύ-
σεως)

(2004/C 284/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση T-274/01, *Valmont Nederland BV*, εδρεύουσα στο Maarheeze (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους A. Van Landuyt, A. Prompers και G. Van de Wal, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς, οι G. Rozet και H. Speyart, ακολούθως δε, οι R. Rozet και H. Van Vliet, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2002/142/EK της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2001, για την κρατική ενίσχυση την οποίαν οι Κάτω Χώρες έδωσαν σε εφαρμογή υπέρ της *Valmont Nederland BV* (ΕΕ 2002, L 48, σ. 20), το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, V. Tiili, A.W. H. Meij, M. Βηλαρά και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση 2002/142/EK της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2001, για την κρατική ενίσχυση την οποία οι Κάτω Χώρες έδωσαν σε εφαρμογή υπέρ της *Valmont Nederland BV*.
2. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 3 της 5.1.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 21ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-104/02, *Société française de transports Gondrand Frères SA* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Διαγραφή εισαγωγικών δασμών — Άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3319/94 — Έννοια της «ειδικής καταστάσεως» κατά το άρθρο 905 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 — Δασμός αντνιτάμπινγκ επί των εισαγωγών μείγματος ουρίας και νιτρικού αμμωνίου σε υδατικά ή αμμωνιακά διαλύματα προελεύσεως Πολωνίας — Απ' ευθείας τιμολόγηση προς τον εισαγωγέα)

(2004/C 284/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-104/02, *Société française de transports Gondrand Frères SA*, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον M. Famchon, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τη C. Durand και τους B. Stromsky και X. Lewis, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C(2002) 24 τελικό της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2002, με την οποία διαπιστώθηκε ότι σε μια συγκεκριμένη περίπτωση δεν δικαιολογείται η διαγραφή εισαγωγικών δασμών, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους P. Lindh, πρόεδρο, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi και M. E. Martins Ribeiro, δικαστές· γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 21 Σεπτεμβρίου 2004, απόφαση με το εξής διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 156 της 29.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-290/02, *Associazione Consorzi Tessili (Ascontex)* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως — Κοινωνική πρωτοβουλία για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις — Οργάνωση εκθέσεων αγοραστών "IBEX" — Ακύρωση και απαίτηση αποδόσεως χρηματοδοτικής συνδρομής — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 — Άρθρο 24 — Προσφυγή ακυρώσεως»)

(2004/C 284/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-290/02, *Associazione Consorzi Tessili (Ascontex)*, εκπροσωπούμενη από τους P. Mbaya Kapita και L. Denis, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Giolito και L. Flynn), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2002) 1702 της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2002, με την οποία ακυρώθηκε η χρηματοδότηση FEDER 97.05.10.001 που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση SG(98)D/2251, της 18ης Μαρτίου 1998, και διατάχθηκε η απόδοση του προκαταβληθέντος από την Επιτροπή ποσού στο πλαίσιο προγράμματος σχετικού με την οργάνωση διεθνούς εκθέσεως στον κλάδο της κλωστοϋφαντουργίας και της ενδύσεως στο Κάπρι (πρόγραμμα Euresprit), το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pírrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 289 της 23.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 21ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-325/02, Michel Soubies κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Εκ νέου τοποθέτηση υπαλλήλου βαθμού A3 με την ιδιότητα του συμβούλου *ad personam* — Αναδιάρθρωση της γενικής γραμματείας — Αντιστοιχία μεταξύ του βαθμού και της θέσεως εργασίας)**

(2004/C 284/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-325/02, Michel Soubies, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Curall, εκπροσωπούμενος από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο), με αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 26ης Νοεμβρίου 2001 σχετικά με την εκ νέου τοποθέτηση του προσφεύγοντος στη μονάδα «Θεσμικών θεμάτων» της διευθύνσεως «Μελλοντικών προοπτικών» της γενικής γραμματείας ως συμβούλου σε προσωποπαγή θέση (*ad personam*) βαθμού A3, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Lindh, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 19 της 25.1.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-342/02, Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾**(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Έκταση της υποχρεώσεως εξετάσεως — Μετατροπή σε αίτηση εθνικού σήματος — Άρθρο 58 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94)**

(2004/C 284/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-342/02, Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp., με έδρα την Santa Monica, Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse και D. Moreau, δικηγόρους, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: S. Laitinen και D. Botis), έτερος διάδικος της

δική ενόπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ η εταιρεία Moser Grupo Media, SL, εδρεύουσα στο Santa Eulalia del Rio (Ισπανία), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Σεπτεμβρίου 2002 (υπόθεση R 437/2001-3), με την οποία κρίθηκε απαράδεκτη η προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Moser Grupo Media, SL, και της Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp., το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Σεπτεμβρίου απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 19 της 25.1.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-183/03, Applied Molecular Evolution Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾**(«Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα APPLIED MOLECULAR EVOLUTION — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Περιγραφικό σημείο»)**

(2004/C 284/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-183/03, Applied Molecular Evolution Inc., με έδρα το San Diego, Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο A. Deutsch, επικουρούμενο από τον Weber-Quitau, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), (εκπρόσωποι: H. Nokkanen και A. Folliard-Monguiral, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Μαρτίου 2003 (υπόθεση R 108/2002-2), με την οποία επικυρώθηκε η άρνηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος APPLIED MOLECULAR EVOLUTION, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pírrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 184 της 2.8.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-254/03, José Manuel López Cejudo κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾(Υπάλληλοι — Αποζημίωση συνθηκών διαβίωσης —
Κατοικία — Άρθρα 5 και 10 του παραρτήματος Χ του
ΚΥΚ)

(2004/C 284/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-254/03, José Manuel López Cejudo, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Μπραζιλία (Βραζιλία), εκπροσωπούμενος από τους G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: ο J. Currall και η E. Τσερέπα-Lacombe, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο, αφενός, προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Αρμόδιας για τους διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ), της 12ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την παραχώρηση κατοικίας στον προσφεύγοντα, και της αποφάσεως της ΑΔΑ της περιεχομένης στην απόδειξη καταβολής του μισθού του προσφεύγοντος για τον Ιούλιο του 2002, σχετικά με τη χορήγηση της αποζημιώσεως συνθηκών διαβίωσης, και, αφετέρου, αγωγή για την καταβολή τόκων υπερημερίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που ο ενάγων υπέστη, το Πρωτοδικείο, δικάζον ως μονομελές, (δικαστής: A. W. H. Meij), γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
2. Κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 213 της 6.9.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Μαΐου 2004 ⁽¹⁾

στην υπόθεση T-391/02

(Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, Josef Kloh κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 — Υγειονομικοί κανόνες εφαρμοζόμενοι στα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο — Προδήλως απαράδεκτο)

(2004/C 284/36)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-391/02, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, με έδρα το Bochum (Γερμανία),

Josef Kloh, κάτοικος Eichenried (Γερμανία), εκπροσωπούμενοι από τους δικηγόρους R. Steiling και S. Wienhues, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: H. Duintjer Tebbens και U. Rösslein, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο) και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και F. Ruggeri Laderchi), υποστηριζομένων από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Braun, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτηση μερικής ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (EE L 273, σ. 1), το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε, στις 10 Μαΐου 2004, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Η απόφαση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως του Landwirtschaftskammer Vorarlberg και των Wohlgenannt και Taferner παρέλκει.
3. Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα καθώς και αυτά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
4. Η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.
5. Το Landwirtschaftskammer Vorarlberg καθώς και οι Wohlgenannt και Taferner, αιτούντες παρέμβαση, φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 44 της 22.2.2003.

Προσφυγή των Lorte, Sociedad Limitada, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva, και Unaproliva, Unión de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva, κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση T-287/04)

(2004/C 284/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Οι Lorte, Sociedad Limitada, με έδρα την Εστέπα, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva, με έδρα τη Σεβίλλη, και Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva, με έδρα τη Χαέν (Ισπανία), εκπροσωπούμενες από τον δικηγόρο Rafael Illescas Ortiz, μέλος του δικηγορικού συλλόγου της Μαδρίτης, άσκησαν στις 13 Ιουλίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί την προσφυγή ακυρώσεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 864/2004 και (ΕΚ) αριθ. 865/2004 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004 και, ειδικότερα, όσον αφορά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 864/2004, να ακυρώσει τις εξής διατάξεις:
 - i) Άρθρο 1, παράγραφος 7, κατά το μέρος που προσθέτει νέο εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003·
 - ii) Άρθρο 1, παράγραφος 11, κατά το μέρος που προσθέτει νέο εδάφιο στην παράγραφο 2 του άρθρου 44 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 (ΕΕ L 270 της 21ης Οκτωβρίου 2003)·
 - iii) Άρθρο 1, παράγραφος 20, κατά το μέρος που, με την εισαγωγή νέου κεφαλαίου 10 β —«Ενίσχυση για τους ελαιώνες»— στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1872/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 (ΕΕ L 270 της 21ης Οκτωβρίου 2003), προσθέτει σε αυτό νέο άρθρο 110 θ και ειδικότερα το εδάφιο β) του εν λόγω νέου άρθρου 110 θ·
 - iv) Παράρτημα, κατά το μέρος που τροποποιεί το παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 (ΕΕ L 270 της 21ης Οκτωβρίου 2003) προσθέτοντας σε αυτό τέσσερις νέες σειρές και, ειδικότερα, τη δεύτερη από τις εν λόγω σειρές που αναφέρεται στο ελαιόλαδο παραπέμποντας στο άρθρο 5 του κανονισμού αριθ. 36/66/ΕΟΚ —Ενίσχυση στην παραγωγή ελαιολάδου—, το οποίο καθορίζει ως εθνική εγγυημένη ποσότητα (ΕΕΠ) για την Ισπανία την ποσότητα των 760 027 τόνων·
- όσον αφορά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 865/2004, ζητείται η ακύρωση της εξής διατάξεως:
 - του άρθρου 22, κατά το μέρος που καταργεί την παράγραφο 1 του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1638/98, όσον αφορά αποκλειστικά το πρώτο και δεύτερο εδάφιο του και μόνο στο μέτρο που τα εν λόγω εδάφια εισάγουν βασικά κριτήρια για τον καθορισμό της στηρίξεως εισοδήματος των ελαιοπαραγωγών που καθιερώνει το νέο καθεστώς βασιζόμενο στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί εισήγαγαν στην κοινή γεωργική πολιτική ένα νέο σύστημα ενισχύσεων προς τους παραγωγούς ελαιολάδου και επιτραπέζιας ελιάς, καθώς και νέα κοινή οργάνωση της αγοράς για τα εν λόγω προϊόντα, μεταξύ άλλων, καταργώντας ρητώς τον ιστορικό κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών. Αντίθετα με τον καθιερωμένο μηχανισμό ενισχύσεως προς την παραγωγή, το νέο σύστημα που εισάγεται με τους προσβαλλόμενους κανονισμούς βασίζεται στην αποσύνδεση από την απευθείας ενίσχυση προς τον παραγωγό και στην εισαγωγή καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως, το οποίο συνεπάγεται για τον κλάδο του ελαιολάδου, από το 2006, τη μετάβαση από την πολιτική στηρίξεως των τιμών και της παραγωγής σε μια νέα πολιτική στηρίξεως εισοδήματος του ελαιοπαραγωγού.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η εν λόγω μεταρρύθμιση δεν στηρίζεται σε σωστή πληροφόρηση και ανάλυση του κλάδου, όπως προκύπτει από το γεγονός ότι η ποσότητα των 760 027 τόνων ελαιολάδου, αρχικώς εθνική εγγυημένη ποσότητα (ΕΕΠ), διατηρήθηκε και στο νέο καθεστώς ενισχύσεων, ως βασικό κριτήριο για την ποσοτικοποίηση των νέων ενισχύσεων που υποκαθιστούν την καταργηθείσα ενίσχυση προς την παραγωγή.

Προς στήριξη των ισχυρισμών τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν τα εξής:

- Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Υποστηρίζεται, συναφώς, αφενός, ότι στους θιγόμενους παραγωγούς δημιουργήθηκε η αίσθηση ότι εξαπατήθηκαν, διότι, βασιζόμενοι στις προσδοκίες που τους δημιούργησε η κοινή οργάνωση της νυν μεταρρυθμιζόμενης αγοράς, και δεδομένων των περιορισμών του κλάδου, προέβλεψαν σε επενδύσεις με πολύ μακροπρόθεσμη πρόβλεψη αποδόσεως και, αφετέρου, ότι οι περίοδοι αναφοράς για τις νέες ενισχύσεις (1999/2000 έως 2002/2003) συμπίπτουν με περιόδους κατά τις οποίες οι ελαιοκαλλιεργητές που φύτευσαν το 1998 δεν είχαν σημαντική παραγωγή.
- Κατάχρηση εξουσίας. Ειδικότερα, γίνεται, συναφώς, επίκληση της δεσμεύσεως της Επιτροπής και του Συμβουλίου το 1998, η οποία επαναλήφθηκε το 2001, ότι θα συγκέντρωναν αξιόπιστα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τον κλάδο του ελαιολάδου προτού προβούν στη μεταρρύθμισή του, καθώς και ότι θα λάμβαναν υπόψη την εξέλιξη της παραγωγής και τις δυνατότητες των ελαιώνων στην Ισπανία και την Πορτογαλία. Εντούτοις, υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η ίδια η Επιτροπή έχει ήδη παράσχει αξιόπιστα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με την παραγωγή ελαιολάδου στην Ισπανία στο Consejo Oleícola Internacional και, κατά συνέπεια, ούτε η Επιτροπή ούτε το Συμβούλιο μπορούν να επικαλεστούν σχετικώς άγνοια.
- Παράβαση της κατ' άρθρο 253 της συνθήκης ΕΚ υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
- Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ κοινωνικών παραγωγών, ως ειδικότερης εκφράσεως της αρχής του άρθρου 12, παράγραφος 1, της συνθήκης ΕΚ.

Προσφυγή του Abdelghani Selmani κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-299/04)

(2004/C 284/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Abdelghani Selmani, κάτοικος Δουβλίνου (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τον C. Ó Briain, Solicitor, άσκησε στις 7 Ιουλίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου (¹) καθώς και το άρθρο 1 της αποφάσεως 2004/306/ΕΚ (²) του Συμβουλίου, καθόσον αυτά εφαρμόζονται, ή σκοπός του είναι να εφαρμοστούν, στον προσφεύγοντα,
- να ακυρώσει όλες τις αποφάσεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 και έχουν παρόμοιες έννομες συνέπειες με την απόφαση 2004/306, καθόσον αυτές εφαρμόζονται, ή σκοπός του είναι να εφαρμοστούν, στον προσφεύγοντα,
- εφόσον χρειάζεται, να ακυρώσει το άρθρο 2 της κοινής θέσεως του Συμβουλίου 2001/931/ΚΕΠΠΑ (³), το άρθρο 1 της κοινής θέσεως του Συμβουλίου 2004/500/ΚΕΠΠΑ (⁴), καθώς και όλες τις κοινές θέσεις του Συμβουλίου που έχουν εκδοθεί βάσει της κοινής θέσεως 2001/931, σε κάθε περίπτωση καθόσον εφαρμόζονται, ή σκοπός του είναι να εφαρμοστούν, στον προσφεύγοντα,
- επικουρικός, να δηλώσει ότι τα ανωτέρω μέτρα είναι άκυρα, καθόσον αυτά εφαρμόζονται, ή σκοπός του είναι να εφαρμοστούν, στον προσφεύγοντα,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η κοινή θέση του Συμβουλίου 2001/931/ΚΕΠΠΑ εκδόθηκε με συγκεκριμένο σκοπό την εφαρμογή της αποφάσεως 1373 (2001) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, καλώντας όλα τα υπογράφοντα μέρη να προλαμβάνουν τη χρηματοδότηση τρομοκρατικών πράξεων, μεταξύ άλλων δεσμεύοντας τα κεφάλαια και τους πόρους προς όλα τα πρόσωπα που ενδέχεται να έχουν μετασχει σε τέτοιου είδους πράξεις. Ο κανονισμός 2580/2001 εκδόθηκε με σκοπό την εφαρμογή της εν λόγω κοινής θέσεως. Το άρθρο του 2 προβλέπει τη δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν σε άτομα που έχουν μετασχει σε τρομοκρατικές ενέργειες, ο κατάλογος των οποίων καταρτίζεται από το Συμβούλιο σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 2. Η απόφαση 2004/306 του Συμβουλίου περιέχει τον εν λόγω κατάλογο στον οποίο περιλαμβάνεται και το όνομα του προσφεύγοντος, αλγερινής ιθαγένειας. Κατόπιν τούτων, δεσμεύτηκαν τα περιουσιακά στοιχεία του προσφεύγοντος στην Ιρλανδία όπου κατοικεί έχοντας αναγνωριστεί ως πρόσφυγας.

Προς στήριξη του αιτήματός του περί ακυρώσεως των προσβαλλόμενων μέτρων, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν ήταν αρμόδιο, σύμφωνα με τα άρθρα 60, 301 και 308 της συνθήκης ΕΚ, να εκδώσει το άρθρο 2 του κανονισμού 2580/2001 και το άρθρο 1 της αποφάσεως 2004/306 και ότι τόσο το Συμβούλιο όσο και η Επιτροπή ενήργησαν κατά κατάχρηση των εξουσιών που τους απονέμουν τα άρθρα αυτά. Ο προσφεύγων υποστηρίζει περαιτέρω ότι ο κατάλογος των ονομάτων που περιέχει η απόφαση 2004/306 δεν καταρτίστηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται επίσης ότι το Συμβούλιο δεν είχε την εξουσία βάσει των άρθρων 15 και 34 ΕΕ να εκδώσει τις κοινές θέσεις 2001/931 και 2004/500 οι οποίες, κατά τον προσφεύγοντα, συνιστούν παράβαση των άρθρων αυτών και παραβίαση της συνθήκης ΕΚ γενικώς.

Ο προσφεύγων υποστηρίζει, επίσης, ότι τα προσβαλλόμενα μέτρα συνιστούν παραβίαση των θεμελιωδών αρχών του κοινοτικού δικαίου, ειδικώς της αρχής της επικουρικότητας, της αναλογικότη-

τας και του σεβασμού των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ισχυρίζεται περαιτέρω ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή παρέλειψαν να αιτιολογήσουν επαρκώς την άποψή τους ότι τα μέτρα που κρίνονται αναγκαία δεν μπορούν να καθορίζονται από κάθε κράτος μέλος χωριστά.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 70).

(²) Απόφαση του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση της απόφασης 2003/902/ΕΚ, ΕΕ L 99 της 3.4.2004, σ. 28.

(³) Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 93.

(⁴) Κοινή θέση 2004/500/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2004, σχετικά με την ενημέρωση της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2004/309/ΚΕΠΠΑ.

Προσφυγή του Jörg-Michael Fetzer κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία ασκήθηκε στις 9 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση T-330/04)

(2004/C 284/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Jörg-Michael Fetzer, κάτοικος Tübingen (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Matthias Bauer, άσκησε στις 9 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να διαπιστώσει ότι το καθού προσέβαλε τα δικαιώματα του προσφεύγοντος στο πλαίσιο του διαγωνισμού ΡΕ/96/Α (υπάλληλοι διοικήσεως),
- να επιτρέψει τη συμμετοχή του προσφεύγοντος στο δεύτερο στάδιο διαγωνισμού παρόμοιου με τον διαγωνισμό ΡΕ/96/Α,
- επικουρικός, να υποχρεώσει το καθού στην καταβολή εύλογης αποζημιώσεως, ύψους τουλάχιστον ενός καθαρού μηνιαίου μισθού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Τον Ιούλιο 2002 ο προσφεύγων υπέβαλε τα αναγκαία δικαιολογητικά για τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό ΡΕ/96/Α του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στο σχετικό έντυπο συμμετοχής υπέδειξε ότι είναι άτομο με ειδικές ανάγκες, δεδομένου ότι η ικανότητά του οράσεως περιορίζεται στο 2 % του φυσιολογικού. Ο προσφεύγων επισημαίνει ότι δεν του επιτράπηκε να χρησιμοποιήσει ηλεκτρονικό υπολογιστή κατά την εξέταση και δεν του χορηγήθηκε η χρονική παράταση την οποία ζήτησε, με την αιτιολογία ότι οι όροι του διαγωνισμού δεν προέβλεπαν διευκολύνσεις για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι λόγω της αναπηρίας του δεν μπορούσε να διαβάσει όλα τα ερωτήματα και να επιλέξει τις ορθές απαντήσεις εντός του προβλεπόμενου χρόνου. Ισχυρίζεται ότι αν του είχαν παρασχεθεί οι διευκολύνσεις για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, θα καταλεγόταν μεταξύ των 180 υποψηφίων με την υψηλότερη βαθμολογία. Ως εκ τούτου, ζητεί να διαπιστωθεί ότι κακώς δεν του παρασχέθηκαν οι διευκολύνσεις τις οποίες ζήτησε.

Προσφυγή του Stephen Stork κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση T-331/04)

(2004/C 284/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Stephen Stork, κάτοικος Chaumont-Gistoux (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Bernd Arians, άσκησε στις 11 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, πρώτον, την απόφαση της Επιτροπής της 5ης Μαΐου 2004 που αφορούσε τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος και, δεύτερον, την απόφαση της Επιτροπής της 10ης Δεκεμβρίου 2003 να τον κατατάξει στον βαθμό Α7,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να εκδώσει νέα και πλήρως αιτιολογημένη απόφαση για τη βαθμολογική κατάταξη του προσφεύγοντος,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής να τον κατατάξει στον βαθμό Α7, μισθολογικό κλιμάκιο 3. Κατά τον προσφεύγοντα, πρόκειται για κακή χρήση διακριτικής ευχέρειας κατά την εφαρμογή του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν ελήφθησαν υπόψη ουσιωδέστατα στοιχεία για τη βαθμολογική του κατάταξη, τα οποία αφορούσαν την ποιότητα της επαγγελματικής του πείρας, ότι δεν πραγματοποιήθηκε καμία εκτίμηση της σημασίας που είχαν τα στοιχεία αυτά για την κατάταξη του στην πρώτη θέση εργασίας του και ότι δεν αξιολογήθηκαν ορθά οι ανάγκες της καθής στον οικείο τομέα.

Επιπλέον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η καθής δεν άσκησε τη διακριτική εξουσία της, παραβίασε τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχείρισης και τέλεσε σφάλματα ως προς τη διαδικασία και την αιτιολόγηση.

Προσφυγή της SEBIRÁN, S.L. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 6 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση T-332/04)

(2004/C 284/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η SEBIRÁN, S.L., εκπροσωπούμενη από τον José Antonio Calderón Chavero, δικηγόρο, άσκησε στις 6 Αυγούστου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 15ης Ιουνίου 2004, επί της υποθέσεως R-550/2003-2,
- να επικυρώσει την απόφαση 1472/2003 επί της διαδικασίας ανακοπής B348708, που απέρριψε στο σύνολό της την ανακοπή της ανακόπτουσας και να δεχθεί την αίτηση καταχωρίσεως του προσβαλλομένου σήματος για όλες τις κλάσεις για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και τους ενδεχόμενους υπέρ αυτού παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης, σε περίπτωση αντιδικίας εκ μέρους τους και απορρίψεως των ισχυρισμών τους.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «COTO D'ARCIS» — Αίτηση 1 558 113 για προϊόντα των κλάσεων 32 και 33 (οινοπνευματώδη και μη οινοπνευματώδη ποτά και παρασκευάσματα για ποτοποιία) και υπηρεσίες της κλάσεως 39 (μεταφορά, συσκευασία και αποθήκευση εμπορευμάτων).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: El Coto de Rioja, S.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Λεκτικά κοινοτικά σήματα «COTO DE IMAZ» (339 333) και «EL COTO» (339 408) για προϊόντα των κλάσεων 29, 32 και 33, διεθνές σήμα 442 377 και ισπανικά σήματα 877 219, 907 966, 907 967, 907 985, 907 989, 907 993, 907 994, 907 995, 983 888, 1 290 986, 1 614 514, 1 758 975 και 2 172 691).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται μερικώς την προσφυγή και απορρίπτει την αίτηση καταχώρισης για τα προϊόντα των κλάσεων 32 και 33.

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94.

Προσφυγή της DATAC AG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 13 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση T-341/04)

(2004/C 284/42)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η γερμανική)

Η DATAC AG, με έδρα το Passau (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο K. Zingsheim, άσκησε στις 13 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν η DATEV eG, με έδρα τη Νυρεμβέργη (Γερμανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του καθού, της 12ης Μαΐου 2004 (υπόθεση R 176/2002-4),
- να απορρίψει την ανακοπή του ετέρου διαδίκου,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: Λεκτικό σήμα «DATAC» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 23 και 42 (μεταξύ άλλων, υλισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς και μέρη αυτού και λογισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών, έντυπο υλικό, εμπορικές υποθέσεις, καθώς και μίσθωση και έκδοση αδειών για υλισμικό και λογισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών) — Αίτηση καταχώρισης υπ' αριθμ. 665 455

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου:

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο:

DATEV eG

Γερμανικό και κοινοτικό λεκτικό σήμα «DATEV» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 41 και 42 [μεταξύ άλλων, είδη για την οργάνωση γραμματείας, ηλεκτρονική επεξεργασία δεδομένων για τρίτους, επιμόρφωση και διδασκαλία στον τομέα της επεξεργασίας δεδομένων, σχεδιασμός, ανάπτυξη, δημιουργία και φροντίδα (συντήρηση) προγραμμάτων για την ηλεκτρονική επεξεργασία δεδομένων]

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως:

Απόρριψη της ανακοπής

Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών

— Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β), και 53, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94.

— Πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94.

— Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

Προσφυγή της Marguerite Chetcuti κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 31 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση T-357/04)

(2004/C 284/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Marguerite Chetcuti, κάτοικος Żejtun (Μάλτα), εκπροσωπούμενη από τον Marc-Albert Lucas, δικηγόρο, άσκησε στις 31 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει τον παράνομο χαρακτήρα του σημείου III της προκηρύξεως του διαγωνισμού COM/P A/04, της 6ης Απριλίου 2004,
- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής της 22ας Ιουνίου 2004, περί απορρίψεως, βάσει την εν λόγω διατάξεως, της υποψηφιότητάς της,

- να ακυρώσει τις μεταγενέστερες πράξεις της διαδικασίας διαγωνισμού, ο παράνομος χαρακτήρας των οποίων απορρέει από τον παράνομο χαρακτήρα της προκηρύξεως του διαγωνισμού και της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ιδίως δε να ακυρώσει:
 - τον καταρτισθέντα από την εξεταστική επιτροπή πίνακα των υποψηφίων που πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζει η προκήρυξη,
 - την απόφαση της Επιτροπής περί καθορισμού, επί αυτής της βάσεως, του αριθμού των προς πλήρωση θέσεων,
 - τον πίνακα επιτυχόντων που κατάρτισε η εξεταστική επιτροπή κατά το πέρας των εργασιών της, και
 - τις σχετικές αποφάσεις διορισμού που εξέδωσε η ΑΔΑ, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού παραβαίνει τα άρθρα 4, 27, και 29, παράγραφος 1, στοιχείο β), του ΚΥΚ και παραβιάζει την αρχή της ισότητας, καθώς αποκλείει από τον διαγωνισμό τους επικουρικούς υπαλλήλους. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η εν λόγω προκήρυξη παραβαίνει τα άρθρα 27 και 29 του ΚΥΚ και είναι αντίθετη προς το υπηρεσιακό συμφέρον και την αρχή της ίσης μεταχείρισεως, για τον λόγον ότι απαιτεί να έχει διανύσει ο υποψήφιος χρόνο υπηρεσίας ως μόνιμος, έκτακτος ή επικουρικός υπάλληλος, αποκλείοντας με τον τρόπον αυτόν τους τοπικούς υπαλλήλους όπως η προσφεύγουσα.

Προσφυγή της Georg Neumann GmbH, Berlin κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 30 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση T-358/04)

(2004/C 284/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Georg Neumann GmbH, Berlin με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο R. Böhm, άσκησε στις 30 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του καθού, της 17ης Ιουνίου 2004 (υπόθεση R 919/2002-2),

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: Τρισδιάστατο σήμα υπό τη μορφή καλαθιού μικροφώνου για προϊόντα της κλάσεως 9 (μικρόφωνα) — Αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθ. 493 643

Προσβαλλόμενη ενώπιον του τμήματος προσφυγών απόφαση: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως από την εξετάστρια

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

- Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως:
- Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94.
 - Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα.

Προσφυγή των The British Aggregates Association Limited, Healy Bros. Limited και DK Trotter & Sons Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 30 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση T-359/04)

(2004/C 284/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι The British Aggregates Association Limited, με έδρα το Lanark (Ηνωμένο Βασίλειο), Healy Bros. Limited, με έδρα το Middleton, County Cork (Ιρλανδία) και DK Trotter & Sons, με έδρα το Manorbhamilton, County Leitrim (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενες από τον C. Pouncey, Solicitor, και τον L. Van Den Hendel, lawyer, άσκησαν στις 30 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2004) 1614 τελικό «Κρατική ενίσχυση Ν 2/2004 Ηνωμένο Βασίλειο/Εισφορά Αδρανών Υλικών», της 7ης Μαΐου 2004,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το έτος 2002 το Ηνωμένο Βασίλειο εισήγαγε την Εισφορά Αδρανών Υλικών, περιβαλλοντικό φόρο που επιβάλλεται σε ορισμένα αδρανή υλικά. Με απόφαση του ιδίου έτους η Επιτροπή έκρινε ότι η Εισφορά Αδρανών Υλικών δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση. Υποστηρίζοντας ότι η Εισφορά Αδρανών Υλικών πλήττει την ανταγωνιστική θέση των μελών τους, οι προσφεύγουσες προσέβαλαν την απόφαση στο πλαίσιο άλλης εκκρεμής ενώπιον του Πρωτοδικείου υποθέσεως (¹).

Στις 5 Ιανουαρίου 2004 το Ηνωμένο Βασίλειο κοινοποίησε στην Επιτροπή νέο καθεστώς απαλλαγών από την Εισφορά Αδρανών Υλικών για τη Βόρειο Ιρλανδία. Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή έκρινε ότι το νέο καθεστώς είναι συμβατό προς την κοινή αγορά και απέρριψε την καταγγελία των προσφευγουσών άνευ κινήσεως της τυπικής διαδικασίας ελέγχου.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το επίμαχο καθεστώς αντιβαίνει στα άρθρα 23 και 90 ΕΚ και, ως εκ τούτου, δεν έπρεπε να κριθεί συμβατό προς την κοινή αγορά. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή παραβίασε το κοινοτικό πλαίσιο σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος (²), υποπίπτοντας σε τρία πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως: πρώτον, κρίνοντας σημαντικό το ποσοστό 20 % της καταβαλλόμενης από τις επιχειρήσεις εισφοράς που απαλλάσσεται υπό το νέο καθεστώς, δεύτερον, κρίνοντας ότι το νέο καθεστώς περί απαλλαγών είχε εγκριθεί κατά τον χρόνο εισαγωγής της Εισφοράς Αδρανών Υλικών και, τρίτον, κρίνοντας ότι είναι αισθητές οι θετικές συνέπειες της επίμαχης εισφοράς για την προστασία του περιβάλλοντος.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι η Επιτροπή παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 253 ΕΚ, την υποχρέωση κινήσεως της τυπικής διαδικασίας ελέγχου και τις διαδικαστικές φύσεως υποχρεώσεις της κατά το στάδιο προκαταρκτικού ελέγχου.

(¹) Υπόθεση T-210/02, ΕΕ C 214 της 14.9.2002, σ. 23.

(²) Κοινοτικό πλαίσιο σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος (ΕΕ C 37, σ. 3).

Προσφυγή της Κοίρε Corporación, S.L. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 31 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση T-363/04)

(2004/C 284/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Κοίρε Corporación, S.L., εκπροσωπούμενη από τον Marcos Fernández de Béthencourt, δικηγόρο, άσκησε στις 31 Αυγούστου

2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 11ης Μαΐου 2004, επί της υποθέσεως R-1109/2000-4,
- να κηρύξει άκυρο το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ή, ενδεχομένως, να διατάξει την απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος 236 588 «LA ESPAÑOLA» για όλα τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και κάθε ενδεχόμενο υπέρ αυτού παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδα, αφού προηγουμένως απορρίψει τους ισχυρισμούς του.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Aceites del Sur S.A.
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Εικονιστικό σήμα «LA ESPAÑOLA» – Αίτηση 236 588 για προϊόντα των κλάσεων 29 (έλαια και βρώσιμα λίπη) και 30 (μαγιονέζα παρασκευασμένη με ελαιόλαδο).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου:	Η προσφεύγουσα, η οποία υποκατέστησε την ΚΟΙΡΕ, S.A., εταιρεία που παρέστη ενώπιον του τμήματος προσφυγών, στα δικαιώματα επί των σημάτων που αποτέλεσαν το αντικείμενο της διαδικασίας ανακοπής.
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου:	Εικονιστικά σήματα «CARBONELL» κοινοτικό (338 681), διεθνή (244 428 και 528 639) και εθνικά (καταχωρίσεις στην Ισπανία 1 238 745, 1 698 613, 28 270 και 252 783 και στο Ηνωμένο Βασίλειο 730 990 και 2 043 818, μεταξύ άλλων) για προϊόντα της κλάσεως 29 (ελαιόλαδο και παρθένο ελαιόλαδο).
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απορρίπτει την ανακοπή.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απορρίπτει την προσφυγή.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β), 2, στοιχείο γ), και 5, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94.

Αγωγή του Dominique Cantoni κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-365/04)

(2004/C 284/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Dominique Cantoni, κάτοικος Μασσαλίας (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον Jean-François Péricaud, δικηγόρο, άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει αλληλεγγύως το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να του καταβάλουν ως αποζημίωση, κυρίως, το ποσό των 916 000 ευρώ, επικουρικά δε το ποσό των 862 010 ευρώ και σε κάθε περίπτωση εντόκως με βάση το νόμιμο επιτόκιο από την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας αγωγής,
- να καταδικάσει αλληλεγγύως το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα προβληθέντα στην υπόθεση T-440/03, Arizmedi κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.2004, σ. 31.

Προσφυγή της Gibtelecom Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-367/04)

(2004/C 284/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Gibtelecom Limited, Γιβραλτάρ, εκπροσωπούμενη από τον M. Llamas, barrister και τον B. O'Connor, solicitor, άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 5ης Ιουλίου 2004 με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία που είχε ασκήσει η Gibtelecom σύμφωνα με το άρθρο 86 ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 82 ΕΚ.
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Gibtelecom.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με την επίδικη απόφαση η Επιτροπή απέρριψε την από 31 Οκτωβρίου 1996 καταγγελία της προσφεύγουσας με την οποία αυτή ισχυριζόταν ότι ο ισπανικός φορέας εκμεταλλεύσεως τηλεπικοινωνιών Telefonica SA, είχε διαπράξει σειρά καταχρηστικών εκμεταλλεύσεων δεσποζουσας θέσεως κατά παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ αρνούμενος να αναγνωρίσει τον διεθνή τηλεφωνικό κωδικό («350») και επιμένοντας στο να χρησιμοποιεί περιοριστικούς όρους κατά την επικοινωνία με αυτόματη άμεση κλήση μεταξύ Ισπανίας και Γιβραλτάρ. Η προσφεύγουσα μετέτρεψε στη συνέχεια την καταγγελία της αυτή σε καταγγελία κατά της Ισπανίας σύμφωνα με το άρθρο 86 ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 82 ΕΚ, 49 ΕΚ και 12 ΕΚ προβάλλοντας ότι η Telefonica ενεργούσε κατόπιν οδηγιών της Ισπανικής Κυβερνήσεως η οποία διεκδικεί την κυριαρχία επί του Γιβραλτάρ.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται σειρά προβαλλόμενων προδήλων σφαλμάτων αξιολογήσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Κατά την προσφεύγουσα η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η Telefonica δεν είναι δημόσια επιχείρηση ή ότι δεν απολαύει ειδικών δικαιωμάτων υπό την έννοια του άρθρου 86 ΕΚ.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η Ισπανία με τις πράξεις της αυτές παρέβη τις διατάξεις των οδηγιών 90/388⁽¹⁾, 97/33⁽²⁾, 2002/21⁽³⁾ και 2002/77⁽⁴⁾ για την αριθμοδότηση και για την πρόσβαση. Θεωρεί επίσης ότι μπορεί να ασκηθεί προσφυγή κατά της Ισπανίας για τις προσβολές αυτές σύμφωνα με το άρθρο 86 ΕΚ είτε τα μέτρα που έλαβε η Ισπανία για να αποτρέψει την αναγνώριση από την Telefonica του διεθνούς τηλεφωνικού κωδικού του Γιβραλτάρ ήταν μέτρα γενικής εφαρμογής είτε όχι.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης διάφορους διαδικαστικούς και διοικητικούς λόγους ακυρώσεως αναφερόμενη, στο πλαίσιο αυτό, σε παράβαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της προσφεύγουσας που δημιουργήθηκε, όπως ισχυρίζεται, από επιστολή που απέστειλαν στις 7 Ιουνίου 2000 τρία μέλη της Επιτροπής προς την Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο, ζητώντας από τις δύο χώρες, μεταξύ άλλων, να βρουν λύση όσον αφορά την καταγγελία για την αριθμοδότηση. Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω, στο πλαίσιο του ίδιου λόγου, ότι η Επιτροπή δεν ενήργησε αμερόληπτα και παρέβη την αρχή σύμφωνα με την οποία αυτή πρέπει να ενεργεί σε εύλογο χρονικό διάστημα.

⁽¹⁾ Οδηγία 90/388/ΕΟΚ της Επιτροπής της 28ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (ΕΕ L 192 της 24.7.1990 σ. 10-16).

⁽²⁾ Οδηγία 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1997 για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ΕΕ L 199 της 26.7.1997 σ. 32-52).

⁽³⁾ Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) ΕΕ L 108 της 24.4.2002 σ. 33-50).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2002/77/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 249 της 17.9.2002 σ. 21-26).

Προσφυγή του Eric Mathias Fries Guggenheim κατά του Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (CEDEFOP), η οποία ασκήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-373/04)

(2004/C 284/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Eric Mathias Fries Guggenheim, κάτοικος Θεσσαλονίκης, εκπροσωπούμενος από τον Marc-Albert Lucas, δικηγόρο, άσκησε στις 12 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (CEDEFOP).

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει τον παράνομο χαρακτήρα της απόφασης του Διευθυντή του Κέντρου, της 17ης Δεκεμβρίου 2003, περί βελτιώσεως συντονισμού και της αποτελεσματικότητας στο Cedefop (A4), καθόσον δεν προβλέπει τη δημοσίευση προκηρύξεως για την υποβολή υποψηφιοτήτων για τις θέσεις εργασίας «Head of Area», ούτε διαδικασία επιλογής των υποψηφίων για τις θέσεις αυτές,
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της 28ης Ιανουαρίου 2004 του Διευθυντή του Cedefop να διορίσει ορισμένα πρόσωπα ως «Head of Area» ή «Acting Head of Area»,
- να ακυρώσει, καθόσον είναι απαραίτητο, την απόφαση της 1ης Ιουνίου της επιτροπής προσφυγών του Cedefop (A17) περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που άσκησε ο προσφεύγων στις 6 Μαΐου 2004 κατά των ως άνω προσβαλλόμενων αποφάσεων,
- να καταδικάσει το Cedefop στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, έκτακτος υπάλληλος του Cedefop, βάλλει κατά των αποφάσεων του Διευθυντή του Cedefop, της 28ης Ιανουαρίου 2004, περί διορισμού ορισμένων προσώπων ως «Head of Area» ή «Acting Head of Area».

Ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων (ΚΥΚ) και του άρθρου 10, εδάφιο 1, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία συνίσταται στο ότι οι υπάλληλοι του Cedefop που διορίστηκαν ως «Head of Area» ανέλαβαν νέα καθήκοντα υψηλού επιπέδου, για την άσκηση των οποίων απαιτούνται ειδικά προσόντα, χωρίς να προηγηθεί συγκριτική εξέταση των προσόντων τους με αυτά των άλλων μονίμων ή εκτάκτων υπαλλήλων του Cedefop.

Προς στήριξη του λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τη δημοσίευση προκηρύξεως για την υποβολή υποψηφιοτήτων και την τήρηση διαδικασίας επιλογής των υποψηφίων για ορισμένες θέσεις επιτάσσουν όχι μόνο τα άρθρα 4, 29 και 45 ΚΥΚ, για πλήρωση κενών θέσεων με μετάθεση, προαγωγή ή διαγωνισμό, αλλά

και το συμφέρον της υπηρεσίας, από το οποίο το άρθρο 7 ΚΥΚ εξαρτά τις επανατοποθετήσεις.

Προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-374/04)

(2004/C 284/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον Claus-Dieter Quassowski και την Annette Tiemann, επικουρούμενους από τους δικηγόρους Dieter Sellner και Ulrich Karpenstein, άσκησε στις 20 Σεπτεμβρίου 2004 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής της 7ης Ιουλίου 2004 [Κ(2004) 2515/2 τελικό],
- να ακυρώσει το άρθρο 2 της απόφασης αυτής, καθόσον, με τα στοιχεία α) έως γ), επιβάλλει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να προβεί σε ορισμένες τροποποιήσεις του εθνικού σχεδίου κατανομής και σε κοινοποίηση των τροποποιήσεων αυτών·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά το εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, το οποίο υπέβαλε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Με την απόφαση αυτή η Επιτροπή βάλλει κατά της προβλεπόμενης, με το γερμανικό σχέδιο κατανομής, εκ των υστέρων διορθώσεως της κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου (καλούμενης «εκ των υστέρων προσαρμογής προς τα κάτω»). Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι εξ αυτού του λόγου το εθνικό σχέδιο είναι αντίθετο προς το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ (1).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 9, παράγραφος 3, της ως άνω οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙΙ αυτής. Το παράρτημα ΙΙΙ δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη την «εκ των υστέρων προσαρμογή προς τα κάτω» προκειμένου να αντιμετωπίσουν περιπτώσεις «κατανομής μεγαλύτερης του κανονικού». Αντιθέτως, η οδηγία 2003/87 επιτάσσει την ανάκληση εκ μέρους των κρατών μελών των αποφάσεων περί κατανομής που στηρίζονται σε εσφαλμένα στοιχεία.

Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 176 ΕΚ, διότι η Επιτροπή δεν μπορεί να απαγορεύει στα κράτη μέλη να συμβάλλουν στην προστασία του κλίματος διά της ανακλήσεως των κατανεμηθέντων δικαιωμάτων εκπομπής, εφόσον αυτά δεν έχουν πετύχει τον σκοπό τους.

Τέλος, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι δεν είναι δυνατή η «αδικαιολόγητη παροχή ευεργετημάτων» στις νεοεμφανισθείσες επιχειρήσεις, δεδομένου ότι προβλέπεται ακριβώς μόνον η προς τα κάτω εκ των υστέρων προσαρμογή. Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε προδήλως πεπλανημένη αιτιολογία.

(¹) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32).

Προσφυγή/αγωγή της Polyelectrolyte Producers Group κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-376/04)

(2004/C 284/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Polyelectrolyte Producers Group, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους K. Van Maldegem και C. Mereu, άσκησε στις 17 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή/αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση των καθών/εναγομένων να επιτρέψουν στη Νορβηγία να εφαρμόσει αυστηρότερα όρια συγκεντρώσεως από τα εφαρμοζόμενα στην Κοινότητα για τη χημική ουσία ακρυλαμίδιο, η οποία ενσωματώθηκε στην Απόφαση 59/2004 της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ, της 26ης Απριλίου 2004 (¹), για τροποποίηση του παραρτήματος II (τεχνικοί κανόνες, πρότυπα, δοκιμές και πιστοποίηση) της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, καθώς και να ακυρώσει την πρόταση της Επιτροπής για την έκδοση της αποφάσεως αυτής,

— να αναγνωρίσει το παράνομο και ανεφάρμοστο έναντι της προσφεύγουσας/ενάγουσας της κοινής δηλώσεως που υιοθετήθηκε στη συνεδρίαση της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ της 26ης Μαρτίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία ΕΟΧ —παράρτημα II, κεφάλαιο XV— όσον αφορά τις ρήτρες επανεξετάσεως στον τομέα των επικινδυνών ουσιών (²), καθόσον επιτρέπει στη Νορβηγία να εφαρμόσει αυστηρότερα όρια συγκεντρώσεως από τα εφαρμοζόμενα στην Κοινότητα για τη χημική ουσία ακρυλαμίδιο,

— να υποχρεώσει τους καθών/εναγόμενους να καταβάλουν στην προσφεύγουσα/ενάγουσα προσωρινή αποζημίωση ύψους ενός ευρώ, πλέον ενδεχόμενων τόκων, για τη ζημία που υπέστη λόγω της εκδόσεως των αμφισβητούμενων πράξεων, υπό την επιφύλαξη του ακριβούς υπολογισμού και προσδιορισμού του ποσού της αποζημιώσεως,

— να καταδικάσει τους καθών/εναγόμενους στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα υποστηρίζει ότι, ελλείψει νέας κοινοτικής νομοθεσίας, τα αμφισβητούμενα μέτρα δεν μπορούσαν να ληφθούν δυνάμει του άρθρου 102 της συμφωνίας ΕΟΧ. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι τα μέτρα αυτά περιορίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών και, ως εκ τούτου, αντιβαίνουν στα άρθρα 1, 3 και 97 της συμφωνίας ΕΟΧ. Επιπλέον, συντρέχει παράβαση των άρθρων 30 και 31 της οδηγίας 67/548 (³). Η προσφεύγουσα/ενάγουσα προβάλλει επίσης παραβίαση γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, ειδικότερα δε των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, καθώς και παράβαση ουσιώδους τύπου, ειδικότερα δε της υποχρεώσεως διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Όσον αφορά την αγωγή αποζημιώσεως, η προσφεύγουσα/ενάγουσα ισχυρίζεται ότι λόγω των αμφισβητούμενων μέτρων υπέστη υλική ζημία, δεδομένου ότι υποχρεώθηκε να θέτει στο πωλούμενο στη Νορβηγία πολυακρυλαμίδιο αυστηρότερη επισήμανση και ενδείξεις κινδύνου που συνεπάγονται πρόσθετο κόστος, καθώς και ηθική βλάβη, λόγω του ότι τα μέτρα που έλαβε η Νορβηγία κατόπιν της αποφάσεως των καθών/εναγομένων επηρέασαν δυσμενώς την ταξινόμηση του πολυακρυλαμιδίου στις λοιπές χώρες.

(¹) ΕΕ L 277, σ. 30.

(²) ΕΕ C 185, σ. 6.

(³) Οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδυνών ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ.: 13/001, σ. 34).

Προσφυγή του Bart Nijs κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-377/04)

(2004/C 284/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Bart Nijs, κάτοικος Bereldange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Fränk Rollinger, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου να μην προαγάγει τον προσφεύγοντα, κατά τη διαδικασία προαγωγών του 2003, σε μεταφραστική αναθεωρητή (το 2003: LA5).

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στηρίζει την προσφυγή του στον ισχυρισμό ότι το καθού προέβη, κατά την επίμαχη διαδικασία προαγωγών, στη συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων χωρίς να λάβει υπόψη το σύνολο των στοιχείων βάσει των οποίων θα μπορούσε να διαμορφώσει την απόφασή του και χωρίς να διασφαλίσει την αμεροληψία, αφού στηρίχθηκε σε άνισα κριτήρια, παραμελώντας το συμφέρον της υπηρεσίας, και σε πηγές πληροφοριών που δεν επιδέχονται σύγκριση και προέρχονται, κατά το καθού, από έναν μόνο αναθεωρητή, του οποίου την επαγγελματική επάρκεια αμφισβητεί ο προσφεύγων.

Προσφυγή της J. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-379/04)

(2004/C 284/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η J., εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Carlo Forte, άσκησε στις 17 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής της 10.6.2004 με την οποία απορρίφθηκαν οι διοικητικές ενστάσεις της προσφεύγουσας κατά των αποφάσεων της ΑΔΑ της 31.10.2003 και της 10.12.2003, με τις οποίες, αντιστοίχως, δεν της αναγνωρίστηκε δικαίωμα επί επιδόματος αποδημίας και αποζημιώσεως εγκαταστάσεως και της ζητήθηκε να επιστρέψει τα συναφή ποσά καθόσον δεν θεωρήθηκε ότι είχαν εφαρμογή τα άρθρα 4, παράγραφος 1, στοιχείο α), τελευταία φράση της δεύτερης περιπτώσεως, και 5, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII, καθώς και το άρθρο 85 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- να ακυρώσει τις εν λόγω αποφάσεις της ΑΔΑ της 31.10.2003 και της 10.12.2003,
- να διατάξει κάθε πρόσφορο μέτρο για την αποκατάσταση των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, συμπεριλαμβανομένης και της καταβολής τόκων υπερημερίας,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα, η οποία προτού δεχθεί τη θέση έκακτου υπαλλήλου της Επιτροπής στη Γενική Διεύθυνση Έρευνας εργαζόταν ως ερευνήτρια στην έδρα του Consiglio Nazionale di Ricerca (CNR) στις Βρυξέλλες, βάλλει κατά της αρνήσεως της καθής να της αναγνωρίσει δικαίωμα επί επιδόματος αποδημίας και αποζημιώσεως εγκαταστάσεως.

Η θέση της καθής στηρίζεται στο ότι το CNR, το οποίο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εντασσόμενο στη δομή της δημόσιας διοικήσεως, θα πρέπει να εξαιρεθεί από το πλαίσιο δραστηριότητας του Ιταλικού Κράτους, του οποίου ούτε τη βούληση εκφράζει ούτε τα άμεσα συμφέροντα εκπροσωπεί.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα επικαλείται κυρίως εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α), δεύτερη περίπτωση, και του άρθρου 5, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, στο μέτρο που, λόγω της ιδιότητας του δημοσίου υπαλλήλου, έπρεπε να της χορηγηθούν το ανωτέρω επίδομα και η ανωτέρω αποζημίωση. Αυτή είναι και η ερμηνεία του βελγικού Υπουργείου Εξωτερικών, το οποίο χορήγησε στην προσφεύγουσα «carte d'identité spéciale», στην οποία αναφέρεται ως ιδιότητα της προσφεύγουσας «Fonctionnaire italienne en mission officielle en Belgique».

Διευκρινίζεται συναφώς ότι το CNR είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου στο οποίο, σύμφωνα με τη διάρθρωση της δημοσίας διοικήσεως, έχει απονεμηθεί ορισμένη αρμοδιότητα (υπαγόμενη στην κεντρική εξουσία) και διαδίδει υλικά μέσα και οργανωτική δομή, στελεχώνεται δε ακριβώς από δημοσίους υπαλλήλους διεπόμενους από τους περί δημοσίων υπαλλήλων κανόνες.

Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης παράβαση του άρθρου 85 του ΚΥΚ.

Προσφυγή του Gregorio Valero Jordana κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-385/04)

(2004/C 284/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Gregorio Valero Jordana, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Massimo Merola και την Isabelle van Schendel, δικηγόρους, άσκησε στις 20 Σεπτεμβρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας να του απονείμει μόνον ένα μόριο προτεραιότητας για το έτος προαγωγών 2003, όπως προκύπτει από το σύστημα πληροφορικής Sysper 2,
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ να του απονείμει ένα σύνολο 20 μορίων για το έτος προαγωγών 2003, όπως προκύπτει από το σύστημα πληροφορικής Sysper2· τον πίνακα των προσόντων των υπαλλήλων βαθμού Α5 για το έτος προαγωγών 2003, όπως αυτός διαμορφώθηκε μετά τις εργασίες των επιτροπών προαγωγών, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις διοικητικές πληροφορίες υπ' αριθμ. 69-2003 της 13ης Νοεμβρίου 2003· τον πίνακα των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό Α4 για το έτος προαγωγών 2003, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις διοικητικές πληροφορίες υπ' αριθμ. 73-2003 της 27ης Νοεμβρίου 2003· και την απόφαση περί μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στους εν λόγω πίνακες,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση βάλλει κατά της απονομής ενός μορίου προτεραιότητας για το έτος αξιολογήσεως 2003, καθώς και κατά της αρνήσεως της ΑΔΑ να τον προαγάγει στον βαθμό Α 4 για το ίδιο έτος.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων προβάλλει, κατ' αρχάς, ότι το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) απαιτεί να είναι τα προσόντα το καθοριστικό κριτήριο για την απονομή μορίων προτεραιότητας της γενικής διευθύνσεως και για την προαγωγή. Ωστόσο, στο πλαίσιο του συστήματος που θεσπίστηκε εν προκειμένω, οι προαγωγές καθορίζονται με την απονομή μορίων προτεραιότητας, κατόπιν προτάσεως κάθε γενικής διευθύνσεως ή της επιτροπής προαγωγών, χωρίς να διενεργείται συγκριτική εξέταση των προσόντων όλων των προακτέων υπαλλήλων σε κάθε βαθμό. Κατά συνέπεια, τα άρθρα 6, 8 και 10 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 26ης Απριλίου 2002, σχετικά με τις γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ (στο εξής: ΓΕΔ), παραβαίνουν το άρθρο 45 του ΚΥΚ. Επιπλέον, οι ανωτέρω κανόνες, απονέμοντας σε κάθε γενική διεύθυνση μια ενιαία ποσόστωση μορίων ανά υπάλληλο, εμποδίζουν την ΑΔΑ να προβεί στην ως άνω συγκριτική εξέταση.

Συναφώς, ο προσφεύγων διευκρινίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι απόρροια των κριτηρίων που έχουν θεσπιστεί από τη Νομική Υπηρεσία για την απονομή των μορίων προτεραιότητας, τα οποία κριτήρια καταλήγουν στο να απονέμονται τα ως άνω μόρια, κατά προτεραιότητα, στους υπαλλήλους που έχουν μεγαλύτερη αρχαιότητα στον βαθμό, ανεξαρτήτως των προσόντων τους. Η προσέγγιση αυτή συνιστά κατάχρηση εξουσίας, καθόσον έχει ως σκοπό την προαγωγή του μεγαλύτερου δυνατού αριθμού υπαλλήλων και την προετοιμασία των προαγωγών για τα επόμενα έτη, ήτοι έναν σκοπό διαφορετικό από τον επιδιωκόμενο από τον ΚΥΚ σκοπό, που συνίσταται στην επιβράβευση των προσόντων.

Επιπλέον, ο προσφεύγων επικαλείται την ύπαρξη δύο διαδικαστικών πλημμελειών, κατά το μέτρο που η απονομή των επίμαχων μορίων προτεραιότητας αποφασίστηκε ελλείψει προτάσεως της διευθύνσεως της Νομικής Υπηρεσίας και κατά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Επίσης, ο προσφεύγων επικαλείται την παραβίαση της αρχής της θεμιτής προσδοκίας των υπαλλήλων όσον αφορά τη σταδιοδρομία τους, καθώς και την έλλειψη νομιμότητας των άρθρων 9, 12, παράγραφος 3, και 13 των ΓΕΔ.

Προσφυγή της Eridania Sadam S.P.A. και λοιπών κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-386/04)

(2004/C 284/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Οι Eridania Sadam S.p.A. κ.λπ., εκπροσωπούμενες από τους Gualtiero Pittalis, Ivano Vigliotti, Gian Michele Roberti, Paolo Ziotti και Alessandra Franchi, δικηγόρους, άσκησαν στις 27 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, στοιχείο δ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1216/2004 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2004, που καθορίζει, για την περίοδο εμπορίας 2004/2005, τις παράγωγες τιμές παρεμβάσεως της λευκής ζάχαρης για όλες τις ζώνες της Ιταλίας,
- επικουρικώς, να κρίνει, δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ, παράνομο και ανεφάρμοστο το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 του Συμβουλίου, στο μέτρο που δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να λαμβάνει υπόψη την ύπαρξη εισαγωγών με μηδενικό δασμό και μη υποκειμένων σε ποσόστωση κατά τον καθορισμό της παράγωγης τιμής παρεμβάσεως,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με την παρούσα προσφυγή, οι εταιρείες Eridania Sadam S.p.A., Itália Zuccheri S.p.A., Zuccherificio del Molise S.p.A., Cooperativa Produttori Bieticoli a.r.l. (CO.PRO.B) και Società Fondiaria Romagnola S.p.A. (SFIR) προσβάλλουν, δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, της συνθήκης ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1216/2004 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2004, για καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2004/2005, τις παράγωγες τιμές παρεμβάσεως της λευκής ζάχαρης (!).

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι από πολλές απόψεις ασυμβίβαστος με τη βασική ρύθμιση που θεσπίστηκε από το Συμβούλιο με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 της 19ης Ιουνίου 2001. Ειδικότερα, ισχυρίζονται ότι ο εν λόγω κανονισμός εσφαλμένως χαρακτηρίζει την Ιταλία ως «ελλειμματική ζώνη» όσον αφορά τον εφοδιασμό της σε ζάχαρη και εφαρμόζει, κατά συνέπεια, στο κράτος αυτό τους κανόνες των παράγωγων τιμών παρεμβάσεως (καθεστώς «περιφερειοποιήσεως»).

Η κατάταξη αυτή, η οποία στηρίζεται, κατά τη γνώμη των προσφευγουσών, σε μη ορθή ανάλυση της οικονομικής καταστάσεως, προξενεί βλάβη στις προσφεύγουσες, καθόσον η θέσπιση παράγωγων τιμών συνεπάγεται αύξηση του κόστους παραγωγής που βαρύνει τις βιομηχανίες ζάχαρης οι οποίες ασκούν δραστηριότητα στην Ιταλία. Ειδικότερα, κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή παρέλειψε να συνυπολογίσει, κατά τον υπολογισμό του εγχώριου εφοδιασμού στην Ιταλία, τις ποσότητες λευκής ζάχαρης που εισάγονται με μηδενικό δασμό από τα βαλκανικά κράτη, εισαγωγές οι οποίες μεταβάλλουν σημαντικά τους όρους λειτουργίας της κοινής οργάνωσης της αγοράς, προκαλώντας σοβαρές ανισορροπίες στην αγορά αυτή οι οποίες επιτείνονται από την υπαγωγή της ιταλικής αγοράς στο καθεστώς της περιφερειοποίησης.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, συνεπώς, ότι το άρθρο 1, στοιχείο δ), του προσβαλλομένου κανονισμού στηρίζεται σε εσφαλμένη αιτιολογία και, συγχρόνως, αντιβαίνει, όσον αφορά τα αποτελέσματά του, στις κοινοτικές αρχές επί των οποίων θεμελιώνεται η Κοινή Γεωργική Πολιτική και στους κανόνες που διέπουν την κοινή οργάνωση της αγοράς της ζάχαρης, καθώς και στις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης.

Για το ενδεχόμενο που το Πρωτοδικείο δεν θα δεχόταν τα κύρια αιτήματα της προσφυγής κατά του προσβαλλομένου κανονισμού, οι προσφεύγουσες ζητούν, επικουρικώς, από το Πρωτοδικείο να κρίνει, παρεμπιπτόντως, παράνομο και μη δυνάμενο να εφαρμοστεί το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, στο μέτρο που επιτρέπει στην Επιτροπή να μη λαμβάνει υπόψη της, κατά τον καθορισμό της παράγωγης τιμής παρεμβάσεως, την επίδραση των μη υπαγομένων σε δασμό ή σε ποσόστωση εισαγωγών στην αγορά.

(¹) ΕΕ L 232 της 1.7.2004, σ. 25.

Προσφυγή του Habib Kachakil Amar κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-388/04)

(2004/C 284/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Ο Habib Kachakil Amar, κάτοικος Βαλένθιας (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Juan Carlos Heder, άσκησε στις 28 Σεπτεμβρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 20ής Ιουλίου 2004, που εκδόθηκε επί της υποθέσεως R 175/2004-1, και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα αποτελούμενο από επίμηκες αδρό μαύρο περίγραμμα που καταλήγει σε τρίγωνο — Αίτηση 3 235 157 για προϊόντα της κλάσεως 25 (ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοπορίας, ιδίως αθλητικά υποδήματα).

Απόφαση του εξεταστή: Απορρίπτει την αίτηση λόγω συνδρομής του απόλυτου λόγου απαράδεκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β), του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως προβλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφοι 1, στοιχείο β), και 3, του ως άνω κανονισμού, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων του αμυνομένου και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Προσφυγή του Salvatore Gagliardi κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 24 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-392/04)

(2004/C 284/57)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η ιταλική)

Ο Salvatore Gagliardi, κύριος της ομώνυμης επιχειρήσεως, εκπροσωπούμενος από τους Alex Schmitt, Paolo Biavati και Sandro Corona, δικηγόρους, άσκησε στις 24 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η εταιρεία Norma Lebensmittelfilialisbetrieb GmbH & Co. KG.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση inter partes του τετάρτου τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ της 15ης Ιουνίου 2004 (διαδικασία R 0154/2002-4) και
- δυνάμει του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας, να καταδικάσει τον ηττηθέντα διάδικο (το ΓΕΕΑ στο μέτρο που ευθύνεται, π.χ., λόγω υπερβάσεως των ορίων της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιόν του) στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος:

Ο προσφεύγων.

Σήμα προς καταχώριση:

Το εικονιστικό σήμα «MANU» — Αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 1.021.690, για διάφορα προϊόντα των κλάσεων 18, 24 και 25.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:

Η εταιρεία Norma Lebensmittelfilfabrik GmbH & Co. KG.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:

Γερμανικό λεκτικό σήμα «MANOU», για προϊόντα της κλάσεως 25 (Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:

Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 για το κοινοτικό σήμα. Ο προσφεύγων υποστηρίζει επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω υπερβάσεως των αιτημάτων της ασκηθείσας ενώπιον του τμήματος προσφυγών προσφυγής, καθόσον απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος και για τις κλάσεις 18 και 24, οι οποίες αναμφισβήτητα ουδέποτε υπήρξαν το αντικείμενο της ανακοπής, καθώς και για άλλα προϊόντα της κλάσεως 25 πλην των ειδών ενδύσεως, παρά το ότι μόνο τα τελευταία αυτά προϊόντα αφορούσε η ανακοπή.

Διαγραφή της υποθέσεως T-224/02 ⁽¹⁾

(2004/C 284/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 2004 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-224/02, Miguel Forcat Icardo κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 247 της 12.10.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως T-306/02 ⁽¹⁾

(2004/C 284/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 7ης Σεπτεμβρίου 2004, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως T-306/02, Renaud Denuit κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 323 της 21.12.2002.

III

(Πληροφορίες)

(2004/C 284/60)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 273 της 6.11.2004

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 262 της 23.10.2004

EE C 251 της 9.10.2004

EE C 239 της 25.9.2004

EE C 228 της 11.9.2004

EE C 217 της 28.8.2004

EE C 201 της 7.8.2004

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
